

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 52

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

12 Φεβρουαρίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 052/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* . . . . .

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 052/02

Υπόθεση C-600/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Δεκεμβρίου 2017 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Προσφυγή ακυρώσεως — Εξωτερική δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 216, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Άρθρο 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ — Καθορισμός των θέσεων που θα πρέπει να ληφθούν εξ ονόματος της Ένωσης σε όργανο που έχει συσταθεί δυνάμει διεθνούς συμφωνίας — Αναθεωρητική επιτροπή της Διακυβερνητικής Οργάνωσης Διεθνών Σιδηροδρομικών Μεταφορών (ΟΤΙΦ) — Τροποποιήσεις της Συμβάσεως περί των διεθνών σιδηροδρομικών μεταφορών (COTIF) και των προσαρτημάτων της — Συντρέχουσα αρμοδιότητα της Ένωσης και των κρατών μελών της — Εξωτερική αρμοδιότητα της Ένωσης σε τομέα στον οποίο δεν έχουν θεσπιστεί ακόμη κοινοί κανόνες — Κύρος της αποφάσεως 2014/699/ΕΕ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας] . . . . .

2

EL

2018/C 052/03	Υπόθεση C-598/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banco Santander, SA κατά Cristobalina Sánchez López (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Καταχρηστικές ρήτρες — Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου — Αποτελεσματικότητα της προστασίας των καταναλωτών — Σύμβαση ενυπόθηκου δανείου — Διαδικασία εξώδικαστικής εκτελέσεως της ενυπόθηκης απαιτήσεως — Συνοπτική διαδικασία αναγνώρισεως των εμπραγμάτων δικαιωμάτων του υπερθεματιστή)	3
2018/C 052/04	Υπόθεση C-61/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) κατά Giant (China) Co. Ltd, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΕ) 502/2013 — Εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Κίνας — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 18, παράγραφος 1 — Συνεργασία — Έννοια των «απαραίτητων πληροφοριών» — Άρθρο 9, παράγραφος 5 — Αίτημα ατομικής μεταχειρίσεως — Κίνδυνος καταστρατηγήσεως]	3
2018/C 052/05	Υπόθεση C-189/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Boguslawa Zaniewicz-Dybeck κατά Pensionsmyndigheten [Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 46, παράγραφος 2 — Άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο δ' — Άρθρο 50 — Εγγυημένη σύνταξη — Ελάχιστη παροχή — Υπολογισμός των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων]	4
2018/C 052/06	Υπόθεση C-230/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Coty Germany GmbH κατά Parfümerie Akzente GmbH [Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Επιλεκτική διανομή καλλυντικών πολυτελείας — Ρήτρα που απαγορεύει στους διανομείς να χρησιμοποιούν μη εξουσιοδοτημένους τρίτους στο πλαίσιο της πωλήσεως μέσω διαδικτύου — Κανονισμός (ΕΕ) 330/2010 — Άρθρο 4, στοιχεία β' και γ']	5
2018/C 052/07	Υπόθεση C-243/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Antonio Miravittles Ciurana κ.λπ. κατά Contimark SA, Jordi Socias Gisbert (Προδικαστική παραπομπή — Δίκαιο των εταιριών — Οδηγία 2009/101/ΕΚ — Άρθρα 2 και 6 έως 8 — Οδηγία 2012/30/ΕΕ — Άρθρα 19 και 36 — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 20, 21 και 51 — Ικανοποίηση απαιτήσεων που απορρέουν από σύμβαση εργασίας — Δικαίωμα ασκήσεως, ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου, αγωγής κατά της εταιρίας και του διαχειριστή της ως αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνου για τις οφειλές της εταιρίας)	6
2018/C 052/08	Υπόθεση C-305/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Avon Cosmetics Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs [Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθεμένης αξίας (ΦΠΑ) — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 11, Α, σημείο 1, στοιχείο α' — Βάση επιβολής του φόρου — Άρθρο 17 — Δικαίωμα εκπτώσεως — Άρθρο 27 — Ειδικά μέτρα παρέκκλισης — Απόφαση 89/534/ΕΟΚ — Σύστημα εμπορίας που βασίζεται στην παράδοση αγαθών μέσω προσώπων που δεν υπόκεινται στον φόρο — Φορολόγηση της κανονικής αξίας του αγαθού κατά το τελευταίο στάδιο της εμπορίας — Συνεκτίμηση των δαπανών που βαρύνουν τα εν λόγω πρόσωπα]	6
2018/C 052/09	Υπόθεση C-329/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France κατά Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé (Προδικαστική παραπομπή — Ιατροτεχνολογικά προϊόντα — Οδηγία 93/42/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του «ιατροτεχνολογικού προϊόντος» — Σήμανση CE — Εθνική ρύθμιση υποβάλλουσα τα λογισμικά βοήθειας κατά την ιατρική συνταγογράφηση σε διαδικασία πιστοποίησης θεσπιζόμενη από εθνική αρχή)	7

2018/C 052/10	Υπόθεση C-403/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Soufiane El Hassani κατά Minister Spraw Zagranicznych [Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 — Άρθρο 32, παράγραφος 3 — Κοινοτικός κώδικας θεωρήσεων — Απόφαση με την οποία απορρίπτεται αίτηση περί εκδόσεως θεωρήσεως — Δικαίωμα του αιτούντος να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής — Υποχρέωση κράτους μέλους να διασφαλίσει το δικαίωμα προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου]	8
2018/C 052/11	Υπόθεση C-408/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Compañia Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, πρώην Compañia Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA κατά Ministerul Fondurilor Europene — Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe [Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και Ταμείο Συνοχής — Σύμβαση χρηματοδοτήσεως για την κατασκευή αυτοκινητοδρόμου συναφθείσα με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων πριν από την προσχώρηση του κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Έννοια της «παρατυπίας» στον κανονισμό 1083/2006]	9
2018/C 052/12	Υπόθεση C-487/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2017 — Telefónica SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση ανατρέσεως — Συμπράξεις — Πορτογαλική και ισπανική αγορά τηλεπικοινωνιών — Ρήτρα μη ανταγωνισμού που περιέχεται σε συμφωνία μεταξύ δύο εταιριών — Περιορισμός λόγω αντικειμένου — Δικαιώματα άμυνας — Άρνηση εξετάσεως μαρτύρων — Πρόστιμα — Βαρύτητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις)	10
2018/C 052/13	Υπόθεση C-567/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Merck Sharp & Dohme Corporation κατά Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks [Προδικαστική παραπομπή — Βιομηχανική και εμπορική ιδιοκτησία — Δίκαιο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3, στοιχείο β' — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Άρθρο 10, παράγραφος 3 — Χορήγηση πιστοποιητικού ή απόρριψη της αιτήσεως χορηγήσεως πιστοποιητικού — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Άρθρο 28, παράγραφος 4 — Αποκεντρωμένη διαδικασία]	10
2018/C 052/14	Υπόθεση C-630/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Helsingin hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — δίκη που κίνησε η Anstar Oy [Προδικαστική παραπομπή — Εναρμονισμένοι όροι εμπορίας δομικών προϊόντων — Εναρμονισμένο πρότυπο EN 1090 1:2009+A1:2011 — Κριτήρια καθορισμού του πεδίου εφαρμογής προτύπου που εκδόθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) βάσει εντολής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Εξαρτήματα αγκύρωσης που στερεώνονται στο σκυρόδεμα πριν αυτό πήξει και χρησιμοποιούνται για τη σύνδεση στοιχείων κελύφους και στοιχείων τοιχοποιίας στον φέροντα οργανισμό του κτιρίου]	11
2018/C 052/15	Υπόθεση C-636/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Pamplona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wilber López Pastuzano κατά Delegación del Gobierno en Navarra (Προδικαστική παραπομπή — Καθεστώς των επί μακρόν διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Οδηγία 2003/109/ΕΚ — Άρθρο 12 — Έκδοση αποφάσεως περί απομακρύνσεως επί μακρόν διαμενόντος — Παράγοντες που πρέπει να συνεκτιμώνται — Εθνική νομοθεσία — Μη συνεκτίμηση των παραγόντων αυτών — Συμβατότητα) . . .	11
2018/C 052/16	Υπόθεση C-42/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Corte costituzionale (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά M.A.S., M.B. [Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 325 ΣΛΕΕ — Απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2015, Taricco κ.λπ. (C-105/14, EU:C:2015:555) — Ποινική διαδικασία αφορώσα εγκλήματα σχετικά με τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα προθεσμίες παραγραφής δυνάμενες να οδηγήσουν σε ατιμωρησία των εγκλημάτων — Προσβολή των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υποχρέωση μη εφαρμογής κάθε διατάξεως του εσωτερικού δικαίου που δύναται να θίξει τις υποχρεώσεις που επιβάλλει στα κράτη μέλη το δίκαιο της Ένωσης — Αρχή «ουδέν εγκλημα, ουδεμία ποινή χωρίς νόμο»]	12

2018/C 052/17	Υπόθεση C-66/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżycze w Poznaniu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś κατά DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 805/2004 — Πεδίο εφαρμογής — Ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις — Εκτελεστοί τίτλοι που μπορούν να πιστοποιηθούν ως ευρωπαϊκοί εκτελεστοί τίτλοι — Απόφαση περί του ποσού της δικαστικής δαπάνης, περιλαμβανόμενη σε δικαστική απόφαση που δεν αφορά μη αμφισβητούμενη αξίωση — Δεν εμπίπτει]	13
2018/C 052/18	Υπόθεση C-344/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunale di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — IJDF Italy Srl κατά Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando (Προδικαστική παραπομπή — Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Εθνική νομοθεσία που επιτρέπει την άσκηση ενδίκου βοηθήματος κατά του πρωτοφειλέτη και του εγγυητή ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου — Παρέκλιση από τους κανόνες που προβλέπουν τη δωσιδικία της κατοικίας του καταναλωτή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου)	13
2018/C 052/19	Υπόθεση C-622/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) στις 3 Νοεμβρίου 2017 — Baltic Media Alliance Ltd. κατά Lietuvos radijo ir televizijos komisija	14
2018/C 052/20	Υπόθεση C-626/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Roma (Ιταλία) στις 3 Νοεμβρίου 2017 — Alberto Rossi κ.λπ. κατά Ministero della Giustizia	14
2018/C 052/21	Υπόθεση C-634/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Oldenburg (Γερμανία) στις 13 Νοεμβρίου 2017 — ReFood GmbH & Co. KG κατά Landwirtschaftskammer Niedersachsen	16
2018/C 052/22	Υπόθεση C-638/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Λιθουανία) στις 15 Νοεμβρίου 2017 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos κατά UAB «Skonis ir kvapas»	16
2018/C 052/23	Υπόθεση C-639/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λεττονία) στις 15 Νοεμβρίου 2017 — SIA «KPMG Baltics», σύνδικος της πτωχεύσεως της εταιρίας AS «Latvijas Krājbanka»	17
2018/C 052/24	Υπόθεση C-643/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 17 Νοεμβρίου 2017 — GE Power Controls Portugal — Unipessoal L. ^{da} κατά Fazenda Pública	17
2018/C 052/25	Υπόθεση C-644/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 17 Νοεμβρίου 2017 — Eurobolt BV	18
2018/C 052/26	Υπόθεση C-646/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale di Brindisi (Ιταλία) στις 17 Νοεμβρίου 2017 — Ποινική δίκη κατά Gianluca Moro	19
2018/C 052/27	Υπόθεση C-647/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 20 Νοεμβρίου 2017 — Skatteverket κατά Srf konsulterna AB	19
2018/C 052/28	Υπόθεση C-650/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundespatentgericht (Γερμανία) στις 21 Νοεμβρίου 2017 — QH	20
2018/C 052/29	Υπόθεση C-657/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 24 Νοεμβρίου 2017 — Hussein Mohamad Hussein	20
2018/C 052/30	Υπόθεση C-659/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 24 Νοεμβρίου 2017 — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) κατά Azienda Napoletana Mobilità SpA	21

2018/C 052/31	Υπόθεση C-667/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Ιταλία) στις 24 Νοεμβρίου 2017 — Francesca Cadeddu κατά Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Cagliari κ.λπ.	22
2018/C 052/32	Υπόθεση C-672/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 28 Νοεμβρίου 2017 — Tratave — Tratamento de Águas Residuais do Ave SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira	22
2018/C 052/33	Υπόθεση C-675/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 30 Νοεμβρίου 2017 — Ministero della Salute κατά Hannes Preindl	23
2018/C 052/34	Υπόθεση C-683/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) στις 6 Δεκεμβρίου 2017 — Cofemel — Sociedade de Vestuário SA κατά G-Star Raw CV	23

Γενικό Δικαστήριο

2018/C 052/35	Υπόθεση T-505/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής [ΕΠΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Κανονισμοί (ΕΚ) 1782/2003, 1290/2005, 73/2009 και 1122/2009 — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Ουγγαρία — Σύστημα πολλαπλής συμμορφώσεως — Έλεγχος της τηρήσεως των κανονιστικών απαιτήσεων διαχειρίσεως — Έλεγχος της τηρήσεως των απαιτήσεων καλής γεωργικής και περιβαλλοντικής καταστάσεως — Κατ' αποκοπήν και εφάπαξ διορθώσεις — Κίνδυνος για το Ταμείο]	25
2018/C 052/36	Υπόθεση T-304/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — bet365 Group κατά EUIPO — Hansen (BET 365) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BET365 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσεως — Απόδειξη — Χρήση του σήματος για περισσότερους σκοπούς — Άρθρο 7, παράγραφος 3, και άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [υν άρθρο 7, παράγραφος 3, και άρθρο 59, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]]	26
2018/C 052/37	Υπόθεση T-609/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — PB κατά Επιτροπής [Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προσλήψεις — Προκήρυξη του διαγωνισμού EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Ιατροί για τον τόπο υπηρεσίας στο Λουξεμβούργο — Αποκλεισμός από τις εξετάσεις του κέντρου αξιολόγησης — Επιλογή της δεύτερης γλώσσας από μικρό αριθμό των επίσημων γλωσσών της Ένωσης — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ευθύνη — Ηθική βλάβη]	26
2018/C 052/38	Υπόθεση T-792/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — N & C Franchise κατά EUIPO — Eschenbach Optik (OJO sunglasses) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης OJO sunglasses — Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα οιο — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [υν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	27
2018/C 052/39	Υπόθεση T-21/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — RL κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2015 — Απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AD 10, από την 1η Ιουλίου 2015 — Διοργανική μετάταξη — Σύστημα pro rata temporis — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Άρθρο 45 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης — Ευθύνη)	28
2018/C 052/40	Υπόθεση T-559/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — Durazzo κατά EYED (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2014 — Μη βλαπτικές πράξεις — Προδήλως απαράδεκτο — Απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος — Άρθρο 43 και άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Λήψη υπόψη των εκθέσεων αξιολόγησης κατά την εξέταση της προαγωγής — Αξιολογήσεις αποκλειστικά και μόνο περιγραφικές — Δεν υφίσταται μέθοδος που να επιτρέπει τη σύγκριση μεταξύ των εκθέσεων αξιολόγησης κατά την εξέταση της προαγωγής — Προσφυγή προδήλως βάσιμη)	28

2018/C 052/41	Υπόθεση T-849/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — PGNiG Supply & Trading κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Απόφαση της Επιτροπής περί τροποποιήσεως των όρων εξαιρέσεως, από τους κανόνες της Ένωσης, των συνθηκών λειτουργίας του αγωγού OPAL όσον αφορά την πρόσβαση των τρίτων και την τιμολογιακή ρύθμιση — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)	29
2018/C 052/42	Υπόθεση T-853/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — Techniplan κατά Επιτροπής (Προσφυγή κατά παραλείψεως — Λήψη θέσεως εκ μέρους της Επιτροπής — Αγωγή αποζημιώσεως — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Αίτημα εκδόσεως διαταγής — Προδήλως απαράδεκτο — Πρόδηλη αναρμοδιότητα)	30
2018/C 052/43	Υπόθεση T-284/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2017 — Le Pen κατά Κοινοβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Θεσμικό δικαιο — Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Προνόμια και ασυλίες — Απόφαση περί άρσεως της βουλευτικής ασυλίας — Απώλεια του εννόμου συμφέροντος — Μερική κατάργηση της δίκης — Προσφυγή-αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη)	30
2018/C 052/44	Υπόθεση T-475/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Rogesa κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Έγγραφα σχετικά με εγκατάσταση που παράγει μείγμα από πυρροσσωματωμένο μέταλλευμα και σφαιρίδια — Σιωπηρή απόρριψη της προσβάσεως — Ρητή απόφαση εκδοθείσα πριν από την άσκηση της προσφυγής — Αίτημα καταργήσεως της δίκης — Έννομο συμφέρον — Προδήλως απαράδεκτο]	31
2018/C 052/45	Υπόθεση T-768/17: Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2017 — Comprojecto-Projectos e Construçoes κ.λπ. κατά ΕΚΤ	31
2018/C 052/46	Υπόθεση T-780/17: Προσφυγή-αγωγή της 29ης Νοεμβρίου 2017 — US κατά ΕΚΤ	34
2018/C 052/47	Υπόθεση T-793/17: Προσφυγή-αγωγή της 5ης Δεκεμβρίου 2017 — Bruel κατά Επιτροπής και EYED	35
2018/C 052/48	Υπόθεση T-805/17: Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2017 — BASF κατά ECHA	36
2018/C 052/49	Υπόθεση T-806/17: Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2017 — BASF και REACH & colours κατά ECHA	37
2018/C 052/50	Υπόθεση T-811/17: Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2017 — Classic Media κατά EUIPO — Pirelli Tyre (CLASSIC DRIVER)	38
2018/C 052/51	Υπόθεση T-812/17: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2017 — Seco Belgium και Vinçotte κατά Κοινοβουλίου	39
2018/C 052/52	Υπόθεση T-813/17: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Νεραντζάκη κατά Επιτροπής	39
2018/C 052/53	Υπόθεση T-814/17: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Lietuvos geležinkeliai κατά Επιτροπής	40
2018/C 052/54	Υπόθεση T-821/17: Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2017 — Vitromed κατά EUIPO — Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)	41
2018/C 052/55	Υπόθεση T-825/17: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2017 — Carbon System Verwaltungs κατά EUIPO (LIGHTBOUNCE)	42
2018/C 052/56	Υπόθεση T-826/17: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2017 — TeamBank κατά EUIPO — Fio Systems (FYYO)	42

2018/C 052/57	Υπόθεση T-831/17: Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2017 — DRH Licensing & Managing κατά EUIPO — Merck (Flexagil)	43
2018/C 052/58	Υπόθεση T-305/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Airdata κατά Επιτροπής	44
2018/C 052/59	Υπόθεση T-234/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Meissen Keramik κατά EUIPO — Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)	44
2018/C 052/60	Υπόθεση T-451/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Δεκεμβρίου 2017 — Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie κατά Επιτροπής	44

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2018/C 052/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 42 της 5.2.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 32 της 29.1.2018

EE C 22 της 22.1.2018

EE C 13 της 15.1.2018

EE C 5 της 8.1.2018

EE C 437 της 18.12.2017

EE C 424 της 11.12.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Δεκεμβρίου 2017 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-600/14) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Εξωτερική δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 216, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Άρθρο 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ — Καθορισμός των θέσεων που θα πρέπει να ληφθούν εξ ονόματος της Ένωσης σε όργανο που έχει συσταθεί δυνάμει διεθνούς συμφωνίας — Αναθεωρητική επιτροπή της Διακυβερνητικής Οργάνωσης Διεθνών Σιδηροδρομικών Μεταφορών (ΟΤΙΦ) — Τροποποιήσεις της Συμβάσεως περί των διεθνών σιδηροδρομικών μεταφορών (COTIF) και των προσαρτημάτων της — Συντρέχουσα αρμοδιότητα της Ένωσης και των κρατών μελών της — Εξωτερική αρμοδιότητα της Ένωσης σε τομέα στον οποίο δεν έχουν θεσπιστεί ακόμη κοινά κανόνες — Κύρος της αποφάσεως 2014/699/ΕΕ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας]

(2018/C 052/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller)

Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικώς, D. Colas, G. de Bergues και M. Hours, κατόπιν D. Colas και M.-L. Kitamura), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: C. Brodie, M. Holt et D. Robertson, επικουρούμενοι από τον J. Holmes, QC)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της προσφεύγουσας: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικώς D. Colas, G. de Bergues και M. Hours, στη συνέχεια D. Colas και M.-L. Kitamura), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: C. Brodie, M. Holt και D. Robertson, επικουρούμενοι από τον J. Holmes, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Finnegan, Z. Kurčová και J.-P. Hix)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Erlbacher, W. Mölls και J. Hottiaux)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 73 της 2.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banco Santander, SA κατά Cristobalina Sánchez López

(Υπόθεση C-598/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Καταχρηστικές ρήτρες — Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου — Αποτελεσματικότητα της προστασίας των καταναλωτών — Σύμβαση ενυπόθηκου δανείου — Διαδικασία εξωδικαστικής εκτελέσεως της ενυπόθηκης απαιτήσεως — Συνοπτική διαδικασία αναγνωρίσεως των εμπραγμάτων δικαιωμάτων του υπερθεματιστή)

(2018/C 052/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Banco Santander, SA

κατά

Cristobalina Sánchez López

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, δεν έχουν εφαρμογή σε διαδικασία όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία κινήθηκε από τον υπερθεματιστή που απέκτησε την κυριότητα ακινήτου κατόπιν διαδικασίας εξωδικαστικής εκτελέσεως απαιτήσεως ασφαλιζόμενης με υποθήκη παρασχεθείσα από τον καταναλωτή προς τον επαγγελματία πιστωτή και η οποία σκοπεύει στην προστασία εμπραγμάτων δικαιωμάτων που νομίμως απέκτησε ο υπερθεματιστής, στο μέτρο που, αφενός, η διαδικασία αυτή είναι ανεξάρτητη της έννομης σχέσης που συνδέει τον επαγγελματία πιστωτή με τον καταναλωτή και, αφετέρου, η διαδικασία εκτελέσεως της ενυπόθηκης απαιτήσεως ολοκληρώθηκε, το ακίνητο πωλήθηκε και τα σχετικά με αυτό εμπράγματα δικαιώματα μεταβιβάστηκαν χωρίς ο καταναλωτής να κάνει χρήση των ενδίκων βοηθημάτων που προβλέπονται στο πλαίσιο αυτό.

⁽¹⁾ EE C 38 της 1.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) κατά Giant (China) Co. Ltd, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-61/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΕ) 502/2013 — Εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Κίνας — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 18, παράγραφος 1 — Συνεργασία — Έννοια των «απαραίτητων πληροφοριών» — Άρθρο 9, παράγραφος 5 — Αίτημα ατομικής μεταχειρίσεως — Κίνδυνος καταστρατηγήσεως]

(2018/C 052/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) (εκπρόσωποι: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, solicitor)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Giant (China) Co. Ltd (εκπρόσωπος: P. De Baere, avocat), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: H. Marcos Fraile, επικουρούμενος από τους B. O'Connor, solicitor, και S. Gubel, avocat), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, M. França και A. Demeneix)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) να φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα της Giant (China) Co. Ltd.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 106 της 21.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως] — Boguslawa Zaniewicz-Dybeck κατά Pensionsmyndigheten

(Υπόθεση C-189/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 46, παράγραφος 2 — Άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο δ' — Άρθρο 50 — Εγγυημένη σύνταξη — Ελάχιστη παροχή — Υπολογισμός των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων]

(2018/C 052/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

κατά

Pensionsmyndigheten

Διατακτικό

- 1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, ως έχει μετά την τροποποίησή του με τον κανονισμό (ΕΚ) 1606/98 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, έχει την έννοια ότι, κατά τον υπολογισμό από τον αρμόδιο φορέα κράτους μέλους ελάχιστης παροχής, όπως είναι η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης εγγυημένη σύνταξη, δεν πρέπει να εφαρμόζεται το άρθρο 46, παράγραφος 2, ούτε το άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού. Μια τέτοια παροχή πρέπει να υπολογίζεται σύμφωνα με τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 50 του ως άνω κανονισμού και της εθνικής νομοθεσίας, χωρίς ωστόσο να εφαρμόζονται εθνικές διατάξεις όπως οι επίμαχες στη διαφορά της κύριας δίκης, οι οποίες αφορούν τον αναλογικό υπολογισμό.
- 2) Ο κανονισμός 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό 118/97, ως έχει μετά την τροποποίησή του με τον κανονισμό 1606/98, και, ειδικότερα, το άρθρο 50 του εν λόγω κανονισμού έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει νομοθεσία κράτους μέλους που προβλέπει ότι, κατά τον υπολογισμό ελάχιστης παροχής, όπως είναι η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης εγγυημένη σύνταξη, ο αρμόδιος φορέας πρέπει να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των συντάξεων γήρατος που πράγματι λαμβάνει ο ενδιαφερόμενος από ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη.

(¹) EE C 211 της 13.6.2016

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Coty Germany GmbH κατά Parfümerie Akzente GmbH

(Υπόθεση C-230/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Επιλεκτική διανομή καλλυντικών πολυτελείας — Ρήτρα που απαγορεύει στους διανομείς να χρησιμοποιούν μη εξουσιοδοτημένους τρίτους στο πλαίσιο της πώλησεως μέσω διαδικτύου — Κανονισμός (ΕΕ) 330/2010 — Άρθρο 4, στοιχεία β' και γ]

(2018/C 052/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Coty Germany GmbH

κατά

Parfümerie Akzente GmbH

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στη διάταξη αυτή συμμορφώνεται ένα σύστημα επιλεκτικής διανομής προϊόντων πολυτελείας το οποίο αποσκοπεί πρωτίστως στη διαφύλαξη της εικόνας πολυτελείας των προϊόντων αυτών, εφόσον η επιλογή των μεταπωλητών γίνεται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων ποιοτικού χαρακτήρα τα οποία καθορίζονται ομοιόμορφα έναντι όλων των δυνητικών μεταπωλητών και εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις και εφόσον τα καθοριζόμενα κριτήρια δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο.
- 2) Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε συμβατική ρήτρα όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει στους εξουσιοδοτημένους διανομείς ενός συστήματος επιλεκτικής διανομής προϊόντων πολυτελείας το οποίο αποσκοπεί πρωτίστως στη διαφύλαξη της εικόνας πολυτελείας των προϊόντων αυτών να χρησιμοποιούν κατά τρόπο που να φαίνεται προς τα έξω τρίτες πλατφόρμες για τη διαδικτυακή πώληση των προϊόντων τα οποία αφορά η σύμβαση, εφόσον η ρήτρα αυτή αποσκοπεί στη διαφύλαξη της εικόνας πολυτελείας των εν λόγω προϊόντων, προβλέπεται κατά τρόπο ενιαίο και εφαρμόζεται χωρίς διακρίσεις και εφόσον τελεί σε αναλογία προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, πράγμα το οποίο απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 3) Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 330/2010 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 101, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες κάθεται συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η απαγόρευση προς τα μέλη ενός συστήματος επιλεκτικής διανομής προϊόντων πολυτελείας, τα οποία δραστηριοποιούνται σε επίπεδο διανομής, να χρησιμοποιούν κατά τρόπο που να φαίνεται προς τα έξω τρίτες επιχειρήσεις για την πραγματοποίηση διαδικτυακών πωλήσεων δεν συνιστά περιορισμό του κύκλου των πελατών κατά την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού ούτε περιορισμό των παθητικών πωλήσεων σε τελικούς χρήστες κατά την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού.

⁽¹⁾ EE C 260 της 18.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Juzgado de lo Social nº 30 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Antonio Miravittles Ciurana κ.λπ. κατά Contimark SA, Jordi Socias Gispert

(Υπόθεση C-243/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκαιο των εταιριών — Οδηγία 2009/101/ΕΚ — Άρθρα 2 και 6 έως 8 — Οδηγία 2012/30/ΕΕ — Άρθρα 19 και 36 — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 20, 21 και 51 — Ικανοποίηση απαιτήσεων που απορρέουν από σύμβαση εργασίας — Δικαίωμα ασκήσεως, ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου, αγωγής κατά της εταιρίας και του διαχειριστή της ως αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνου για τις οφειλές της εταιρίας)

(2018/C 052/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 30 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Antonio Miravittles Ciurana κ.λπ.

κατά

Contimark SA, Jordi Socias Gispert

Διατακτικό

Η οδηγία 2009/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 48, δεύτερο εδάφιο, [ΕΚ], για την προστασία των συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων, και ειδικότερα τα άρθρα της 2 και 6 έως 8, καθώς και η οδηγία 2012/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 54, δεύτερο εδάφιο, [ΣΛΕΕ], για την προστασία των συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες όσον αφορά τη σύσταση ανωνύμων εταιριών και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου τους, και ειδικότερα τα άρθρα της 19 και 36, έχουν την έννοια ότι δεν παρέχουν σε μισθωτούς εργαζομένους, οι οποίοι έχουν έναντι ανώνυμης εταιρίας απαιτήσεις από τη λύση της συμβάσεως εργασίας τους, το δικαίωμα να ασκήσουν, ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου εργατικών και κοινωνικοασφαλιστικών διαφορών με εκείνο το οποίο είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της αγωγής τους με αίτημα την αναγνώριση της μισθολογικής απαιτήσεώς τους, αγωγή αποζημιώσεως κατά του διαχειριστή της εταιρίας, λόγω του ότι δεν συγκάλυψε τη γενική συνέλευση της εταιρίας παρά τις σοβαρές ζημιές που η εταιρία είχε εμφανίσει, με αίτημα την κήρυξη της αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ευθύνης του διαχειριστή όσον αφορά την εν λόγω μισθολογική απαίτηση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 279 της 1.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Avon Cosmetics Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-305/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 11, Α, σημείο 1, στοιχείο α' — Βάση επιβολής του φόρου — Άρθρο 17 — Δικαίωμα εκπτώσεως — Άρθρο 27 — Ειδικά μέτρα παρέκκλισης — Απόφαση 89/534/ΕΟΚ — Σύστημα εμπορίας που βασίζεται στην παράδοση αγαθών μέσω προσώπων που δεν υπόκεινται στον φόρο — Φορολόγηση της κανονικής αξίας του αγαθού κατά το τελευταίο στάδιο της εμπορίας — Συνεκτίμηση των δαπανών που βαρύνουν τα εν λόγω πρόσωπα]

(2018/C 052/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Avon Cosmetics Ltd

κατά

The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 17 και 27 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των Κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2004/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 11, Α, σημείο 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας, όπως το επίδικο στην κύρια δίκη, το οποίο επιτράπηκε με την απόφαση 89/534/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Μαΐου 1989, με την οποία επιτρέπεται στο Ηνωμένο Βασίλειο να εφαρμόσει, ως προς ορισμένες παραδόσεις σε μικροπωλητές που δεν υπόκεινται σε φόρο, ένα μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 11, [Α, σημείο 1, στοιχείο α',] της έκτης οδηγίας, δυνάμει του άρθρου 27 της ως άνω οδηγίας, και κατά το οποίο η βάση επιβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) όσον αφορά εταιρία απευθείας πωλήσεων είναι η κανονική αξία των πωλούμενων αγαθών στο στάδιο της τελικής κατανάλωσης, όταν τα εν λόγω αγαθά διατίθενται στο εμπόριο μέσω μη υποκείμενων στον ΦΠΑ μεταπωλητών, έστω και αν το ως άνω μέτρο παρέκκλισης δεν συνεκτιμά, καθ' οιονδήποτε τρόπο, τον καταβληθέντα ΦΠΑ εισροών για τα προϊόντα επιδείξεως τα οποία αγόρασαν οι ως άνω μεταπωλητές από την εν λόγω εταιρία.
- 2) Από την εξέταση του πρώτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος της αποφάσεως 89/534.
- 3) Το άρθρο 27 της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2004/7, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αξιώνει από το κράτος μέλος το οποίο ζητεί την άδεια να παρεκκλίνει από το άρθρο 11, Α, σημείο 1, στοιχείο α', της ως άνω οδηγίας να ενημερώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το γεγονός ότι μη υποκείμενοι στον φόρο μεταπωλητές βαρύνονται με τον ΦΠΑ επί αγορών προϊόντων επιδείξεως τα οποία αγοράζουν από εταιρία απευθείας πωλήσεων και τα οποία χρησιμοποιούν για τους σκοπούς της οικονομικής τους δραστηριότητας, προκειμένου να συνεκτιμηθεί, με κάποιον τρόπο, ο ως άνω καταβληθείς φόρος εισροών στο πλαίσιο της λεπτομερούς ρυθμίσεως του μέτρου παρέκκλισης.

(¹) EE C 270 της 25.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France κατά Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Υπόθεση C-329/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ιατροτεχνολογικά προϊόντα — Οδηγία 93/42/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του «ιατροτεχνολογικού προϊόντος» — Σήμανση CE — Εθνική ρύθμιση υποβάλλουσα τα λογισμικά βοήθειας κατά την ιατρική συνταγογράφηση σε διαδικασία πιστοποίησης θεσπιζόμενη από εθνική αρχή)

(2018/C 052/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France

κατά

Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, έχουν την έννοια ότι λογισμικό μία από τις λειτουργίες του οποίου καθιστά δυνατή τη χρήση δεδομένων αφορώντων συγκεκριμένο ασθενή με σκοπό, μεταξύ άλλων, τον εντοπισμό των αντενδείξεων, των αλληλεπιδράσεων με άλλα φάρμακα και των υπερβολικών δοσολογιών, συνιστά, όσον αφορά τη λειτουργία αυτή, ιατροτεχνολογικό προϊόν, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, και τούτο έστω και αν το εν λόγω λογισμικό δεν δρα άμεσα εντός ή επί του ανθρωπίνου σώματος.

(¹) ΕΕ C 296 της 16.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Soufiane El Hassani κατά Minister Spraw Zagranicznych

(Υπόθεση C-403/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 — Άρθρο 32, παράγραφος 3 — Κοινοτικός κώδικας θεωρήσεων — Απόφαση με την οποία απορρίπτεται αίτηση περί εκδόσεως θεωρήσεως — Δικαίωμα του αιτούντος να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής — Υποχρέωση κράτους μέλους να διασφαλίσει το δικαίωμα προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου]

(2018/C 052/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Soufiane El Hassani

κατά

Minister Spraw Zagranicznych

Διατακτικό

Το άρθρο 32, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν διαδικασία προσφυγής κατά των αποφάσεων με τις οποίες απορρίπτεται αίτηση περί εκδόσεως θεωρήσεως, η δε ρύθμιση των λεπτομερών κανόνων της εμπίπτει στην έννομη τάξη εκάστου κράτους μέλους τηρουμένων των αρχών της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας. Η διαδικασία αυτή πρέπει να διασφαλίζει, σε κάποιο στάδιο της διαδικασίας, την άσκηση προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου.

(¹) ΕΕ C 383 της 17.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA*, πρώην *Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA* κατά *Ministerul Fondurilor Europene — Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe*

(Υπόθεση C-408/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και Ταμείο Συνοχής — Σύμβαση χρηματοδότησεως για την κατασκευή αυτοκινητοδρόμου συναφθείσα με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων πριν από την προσχώρηση του κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Έννοια της «παρατυπίας» στον κανονισμό 1083/2006]

(2018/C 052/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, anciennement πρώην *Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA*

κατά

Ministerul Fondurilor Europene — Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, ιδίως το άρθρο 15, στοιχείο γ', αυτής, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην εφαρμογή ρυθμίσεως κράτους μέλους η οποία προβλέπει, προκειμένου περί διαδικασίας περί συνάψεως δημόσιας συμβάσεως που έχει κινηθεί μετά την ημερομηνία της προσχωρήσεώς του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με σκοπό την υλοποίηση σχεδίου στηριζόμενου σε σύμβαση χρηματοδότησεως συναφθείσα με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων πριν από την ως άνω προσχώρηση, την εφαρμογή των ειδικών κριτηρίων που προβλέπονται από τις διατάξεις του οδηγού της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων περί συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων τα οποία δεν είναι σύμφωνα προς τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Το άρθρο 9, παράγραφος 5, και το άρθρο 60, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και [για] την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999, έχουν την έννοια ότι διαδικασία περί συνάψεως δημόσιας συμβάσεως όπως αυτή της κύριας δίκης, στην οποία ακολουθήθηκαν κριτήρια αυστηρότερα από εκείνα της οδηγίας 2004/18, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι διενεργήθηκε σε πλήρη συμμόρφωση με το δίκαιο της Ένωσης και δεν είναι επιλέξιμη για μη επιστρεπτέα ευρωπαϊκή χρηματοδότηση, χορηγούμενη αναδρομικώς.
- 3) Το άρθρο 2, σημείο 7, του κανονισμού 1083/2006 έχει την έννοια ότι η χρησιμοποίηση κριτηρίων προεπιλογής των υποψηφίων αυστηρότερα από εκείνα της οδηγίας 2004/18 συνιστά «παρατυπία», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, που δικαιολογεί την επιβολή δημοσιονομικής διορθώσεως δυνάμει του άρθρου 98 του κανονισμού αυτού, εφόσον δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η χρησιμοποίηση των κριτηρίων αυτών να είχε επιπτώσεις για τον προϋπολογισμό του εμπλεκόμενου Ταμείου, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 383 της 17.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2017 — Telefónica SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-487/16 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Πορτογαλική και ισπανική αγορά τηλεπικοινωνιών — Ρήτρα μη ανταγωνισμού που περιέχεται σε συμφωνία μεταξύ δύο εταιριών — Περιορισμός λόγω αντικειμένου — Δικαιώματα άμυνας — Άρνηση εξετάσεως μαρτύρων — Πρόστιμα — Βαρύτητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις)

(2018/C 052/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Telefónica SA (εκπρόσωποι: J. Folguera Crespo και P. Vidal Martínez, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Giolito και C. Urraca Caviedes)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Telefónica SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 427 της 21.11.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Merck Sharp & Dohme Corporation κατά Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Υπόθεση C-567/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Βιομηχανική και εμπορική ιδιοκτησία — Δίκαιο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3, στοιχείο β' — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Άρθρο 10, παράγραφος 3 — Χορήγηση πιστοποιητικού ή απόρριψη της αιτήσεως χορηγήσεως πιστοποιητικού — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Άρθρο 28, παράγραφος 4 — Αποκεντρωμένη διαδικασία]

(2018/C 052/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Merck Sharp & Dohme Corporation

κατά

Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχει την έννοια ότι ανακοίνωση περί περατώσεως διαδικασίας εκδοθείσα από το κράτος μέλος αναφοράς, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 28, παράγραφος 4, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε, αναφορικά με τη φαρμακοεπαγρύπνηση, με την οδηγία 2010/84/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2010, πριν από τη λήξη της ισχύος του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 469/2009, δεν είναι δυνατόν να εξομοιωθεί προς άδεια κυκλοφορίας στην αγορά κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να χορηγηθεί συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας βάσει της ανακοινώσεως αυτής.

- 2) Το άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 469/2009 έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι δεν έχει χορηγηθεί άδεια κυκλοφορίας στην αγορά, από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως για τη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας εντός του κράτους μέλους αυτού δεν συνιστά παρατυπία που είναι δυνατόν να θεραπευτεί δυνάμει της εν λόγω διατάξεως.

(¹) ΕΕ C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Helsingin hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — δίκη που κίνησε η Anstar Oy

(Υπόθεση C-630/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Εναρμονισμένοι όροι εμπορίας δομικών προϊόντων — Εναρμονισμένο πρότυπο EN 1090 1:2009+A1:2011 — Κριτήρια καθορισμού του πεδίου εφαρμογής προτύπου που εκδόθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) βάσει εντολής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Εξαρτήματα αγκύρωσης που στερεώνονται στο σκυρόδεμα πριν αυτό πήξει και χρησιμοποιούνται για τη σύνδεση στοιχείων κελύφους και στοιχείων τοιχοποιίας στον φέροντα οργανισμό του κτιρίου]

(2018/C 052/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Helsingin hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Anstar Oy

παρισταμένης της: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Διατακτικό

Το εναρμονισμένο πρότυπο EN 1090-1:2009+A1:2011, με τίτλο «Κατασκευή έργων από χάλυβα και από αλουμίνιο — Μέρος 1: Απαιτήσεις για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των δομικών στοιχείων», έχει την έννοια ότι προϊόντα όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, τα οποία προορίζονται για στερέωση στο σκυρόδεμα πριν αυτό πήξει, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εφόσον έχουν δομική λειτουργία, υπό την έννοια ότι η αφαίρεσή τους από ορισμένη κατασκευή συνεπάγεται άμεση μείωση της αντοχής της.

(¹) ΕΕ C 63 της 27.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wilber López Pastuzano κατά Delegación del Gobierno en Navarra

(Υπόθεση C-636/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Καθεστώς των επί μακρόν διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Οδηγία 2003/109/ΕΚ — Άρθρο 12 — Έκδοση αποφάσεως περί απομακρύνσεως επί μακρόν διαμένοντος — Παράγοντες που πρέπει να συνεκτιμώνται — Εθνική νομοθεσία — Μη συνεκτίμηση των παραγόντων αυτών — Συμβατότητα)

(2018/C 052/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo n°1 de Pamplona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wilber López Pastuzano

κατά

Delegación del Gobierno en Navarra

Διατακτικό

Το άρθρο 12 της οδηγίας 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία, όπως ερμηνεύεται από μέρος των δικαστηρίων του κράτους αυτού, δεν προβλέπει την εφαρμογή των προϋποθέσεων για την προστασία ενός επί μακρόν διαμένοντος υπηκόου τρίτου κράτους από την απομάκρυνση ως προς κάθε διοικητική απόφαση απομακρύνσεως, ανεξάρτητα από τη φύση της ή τους διέποντες αυτήν λεπτομερείς νομικούς κανόνες.

(¹) ΕΕ C 46 της 13.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Corte costituzionale (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά M.A.S., M.B.

(Υπόθεση C-42/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 325 ΣΛΕΕ — Απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2015, Taricco κ.λπ. (C-105/14, EU:C:2015:555) — Ποινική διαδικασία αφορώσα εγκλήματα σχετικά με τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα προθεσμίες παραγραφής δυνάμενες να οδηγήσουν σε ατιμωρησία των εγκλημάτων — Προσβολή των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υποχρέωση μη εφαρμογής κάθε διατάξεως του εσωτερικού δικαίου που δύναται να θίξει τις υποχρεώσεις που επιβάλλει στα κράτη μέλη το δίκαιο της Ένωσης — Αρχή «ουδέν έγκλημα, ουδεμία ποινή χωρίς νόμο»]

(2018/C 052/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte costituzionale

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

M.A.S., M.B.

παρισταμένου του: Presidente del Consiglio dei Ministri

Διατακτικό

Το άρθρο 325, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι επιβάλλει στον εθνικό δικαστή να μην εφαρμόσει, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που αφορά εγκλήματα σχετικά με τον φόρο προστιθέμενης αξίας, εθνικές διατάξεις περί παραγραφής που εμπίπτουν στο εθνικό ουσιαστικό δίκαιο και εμποδίζουν την επιβολή ποινικών κυρώσεων αποτελεσματικού και αποτρεπτικού χαρακτήρα σε μεγάλο αριθμό περιπτώσεων σοβαρής απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή προβλέπουν βραχύτερες προθεσμίες παραγραφής για τις περιπτώσεις σοβαρής απάτης σε βάρος των εν λόγω συμφερόντων σε σχέση με τις περιπτώσεις απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων του οικείου κράτους μέλους, εκτός αν μια τέτοια μη εφαρμογή συνεπάγεται παραβίαση της αρχής «ουδέν έγκλημα, ουδεμία ποινή χωρίς νόμο», λόγω ελλείψεως σαφήνειας του εφαρμοστέου νόμου, ή λόγω αναδρομικής εφαρμογής νομοθεσίας που επιβάλλει αυστηρότερες προϋποθέσεις θεμελιώσεως της ποινικής ευθύνης σε σχέση με αυτές που ίσχυαν κατά τον χρόνο τελέσεως του εγκλήματος.

(¹) ΕΕ C 195 της 19.6.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś κατά DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

(Υπόθεση C-66/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 805/2004 — Πεδίο εφαρμογής — Ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις — Εκτελεστοί τίτλοι που μπορούν να πιστοποιηθούν ως ευρωπαϊκοί εκτελεστοί τίτλοι — Απόφαση περί του ποσού της δικαστικής δαπάνης, περιλαμβανόμενη σε δικαστική απόφαση που δεν αφορά μη αμφισβητούμενη αξίωση — Δεν εμπίπτει]

(2018/C 052/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś

κατά

DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

Διατακτικό

Το άρθρο 4, σημείο 1, και το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, έχουν την έννοια ότι εκτελεστή απόφαση περί του ποσού της δικαστικής δαπάνης, περιλαμβανόμενη σε δικαστική απόφαση που δεν αφορά μη αμφισβητούμενη αξίωση, δεν μπορεί να πιστοποιηθεί ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος.

⁽¹⁾ EE C 161 της 22.5.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunale di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — IJDF Italy Srl κατά Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

(Υπόθεση C-344/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Εθνική νομοθεσία που επιτρέπει την άσκηση ενδίκου βοηθήματος κατά του πρωτοφειλέτη και του εγγυητή ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου — Παρέκλιση από τους κανόνες που προβλέπουν τη δωσιδικία της κατοικίας του καταναλωτή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου)

(2018/C 052/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

IJDF Italy Srl

κατά

Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

Διατακτικό

Η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο διαφοράς αφορώσας τον καθορισμό της δωσιδικίας συναφών υποθέσεων, εφόσον η εν λόγω διαφορά δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 93/13.

(¹) ΕΕ C 330 της 2.10.2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) στις 3 Νοεμβρίου 2017 — Baltic Media Alliance Ltd. κατά Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Υπόθεση C-622/17)

(2018/C 052/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Baltic Media Alliance Ltd.

Καθή: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Καλύπτει το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2010/13/ΕΕ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, μόνον τις περιπτώσεις όπου το κράτος μέλος λήψης προτίθεται να αναστείλει τη μετάδοση και/ή την αναμετάδοση τηλεοπτικών εκπομπών ή καλύπτει και κάθε μέτρο αυτού του κράτους μέλους, το οποίο έχει ως σκοπό να παρακωλύσει με άλλον τρόπο την ελεύθερη λήψη και την αναμετάδοση προγραμμάτων στο πλαίσιο υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων;
- 2) Πρέπει η αιτιολογική σκέψη 8 και το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν στο κράτος μέλος λήψης, εφόσον διαπιστώσει ότι, σε τηλεοπτικό πρόγραμμα που μεταδίδεται ή αναμεταδίδεται μέσω διαδικτύου από άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημοσιεύθηκε, μεταδόθηκε και διαδόθηκε υλικό όπως αυτό στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 6 της οδηγίας, να εκδώσει, χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας, απόφαση όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 33, παράγραφοι 11 και 12, σημείο 1, του λιθουανικού νόμου για την πληροφόρηση του κοινού, δηλαδή να επιβάλει προσωρινά σε όσους τηλεοπτικούς οργανισμούς δραστηριοποιούνται στο κράτος μέλος λήψης, καθώς και σε όσα πρόσωπα παρέχουν υπηρεσίες διανομής τηλεοπτικών προγραμμάτων μέσω του διαδικτύου, την υποχρέωση να μεταδίδουν ή να αναμεταδίδουν το επίμαχο τηλεοπτικό πρόγραμμα μόνο στο πλαίσιο πακέτων διαθέσιμων έναντι πρόσθετης χρέωσης;

(¹) ΕΕ 2010, L 95, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Roma (Ιταλία) στις 3 Νοεμβρίου 2017 — Alberto Rossi κ.λπ. κατά Ministero della Giustizia

(Υπόθεση C-626/17)

(2018/C 052/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Roma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Alberto Rossi κ.λπ.

Καθού: Ministero della Giustizia

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει η υπηρεσιακή δραστηριότητα του αιτούντος ειρηνοδίκη στην έννοια του «εργαζόμενου ορισμένου χρόνου» η οποία περιέχεται στις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 3, και του άρθρου 7 της οδηγίας 2003/88 ⁽¹⁾, της ρήτρας 2 της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία υλοποιείται με την οδηγία 1999/70 ⁽²⁾ και του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης);
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, δύναται ο τακτικός δικαστής ή δικαστής «togato» να θεωρηθεί εργαζόμενος αορίστου χρόνου αντίστοιχος προς τον εργαζόμενο ορισμένου χρόνου που είναι ο ειρηνοδίκης, για τους σκοπούς εφαρμογής της ρήτρας 4 της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα, μήπως η διαφορά μεταξύ της διαδικασίας προσλήψεως των αορίστου χρόνου τακτικών δικαστών και των διαδικασιών επιλογής που εκ του νόμου προβλέπονται για την πρόσληψη των ορισμένης διάρκειας ειρηνοδικών συνιστά αντικειμενικό λόγο, κατά την έννοια της ρήτρας 4, σημείο 1 και/ή σημείο 4, της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, για να δικαιολογηθεί ότι το «ζωντανό δίκαιο» που έχει διαμορφωθεί από το Corte suprema di cassazione, Sezioni unite (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο σε διευρυμένη σύνθεση, Ιταλία) με την απόφαση 13721/2017 και από το Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας, Ιταλία) με τη γνωμοδότηση 464/2017 της 8ης Απριλίου 2017, δεν εφαρμόζει στους ειρηνοδίκους, όπως στην περίπτωση του αιτούντος, εργαζόμενου ορισμένου χρόνου, τους ίδιους όρους εργασίας με εκείνους που ισχύουν για τους τακτικούς δικαστές, αντίστοιχους εργαζόμενους αορίστου χρόνου, και για να δικαιολογηθεί η μη εφαρμογή των μέτρων προλήψεως και κολασμού της καταχρηστικής χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου τα οποία προβλέπονται στη ρήτρα 5 της προαναφερθείσας συμφωνίας-πλαisiού και στο άρθρο 5, παράγραφος 4 bis, του νομοθετικού διατάγματος 368/2001, το οποίο μεταφέρει τους κανόνες αυτούς στο εσωτερικό δίκαιο, λαμβανομένου υπόψη ότι στο εσωτερικό δίκαιο δεν υπάρχει ούτε θεμελιώδης αρχή ούτε συνταγματικός κανόνας που μπορούν να δικαιολογήσουν τη γενεσιουργό δυσμενών διακρίσεων μεταχείριση όσον αφορά τους όρους εργασίας ή την απόλυτη απαγόρευση της μετατροπής της σχέσεως εργασίας των ειρηνοδικών σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, καθώς και υπό το πρίσμα ενός προηγούμενου κανόνα του εσωτερικού δικαίου (άρθρο 1 του νόμου 217/1974), ο οποίος είχε ήδη προβλέψει την εξομοίωση των όρων εργασίας και τη μετατροπή των διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου των μη τακτικών δικαστών σε συμβάσεις αορίστου χρόνου;
- 4) Σε κάθε περίπτωση, σε μια κατάσταση όπως αυτή της υπό κρίση υποθέσεως, αποκλείουν το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη και η κατά το δίκαιο της Ένωσης έννοια του ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστή όπως ειρηνοδικής που, ενώ έχει συμφέρον για συγκεκριμένη λύση της διαφοράς υπέρ του αιτούντος, ο οποίος ασκεί ως αποκλειστική εργασία τα ίδια με αυτόν δικαστικά καθήκοντα, υποκαταστήσει τον καθορισμένο από τον νόμο δικαστή, επειδή το πιο υψηλό εθνικό δικαστήριο –το Corte suprema di cassazione, Sezioni unite (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο σε διευρυμένη σύνθεση)– αρνείται να διασφαλίσει την αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων των οποίων έγινε επίκληση, επιβάλλοντας στον καθορισμένο από τον νόμο δικαστή να κρίνει, αν του ζητηθεί να αναγνωρίσει το δικαίωμα που έτυχε επικλήσεως, ότι είναι αναμώδιος, μολονότι το επίμαχο δικαίωμα –όπως η άδεια μετ' αποδοχών στη διαφορά της κύριας δίκης– θεμελιώνεται στο πρωτογενές και στο παράγωγο δίκαιο της Ένωσης, η δε «κοινοτική» νομοθεσία έχει άμεση εφαρμογή έναντι του κράτους; Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη, το αιτούν δικαστήριο ζητεί επίσης να υποδείξει τα εθνικά ένδικα βοηθήματα που πρέπει να ασκηθούν, ώστε η παράβαση του κανόνα του πρωτογενούς δικαίου της Ένωσης να μην έχει επίσης ως αποτέλεσμα, στο εσωτερικό δίκαιο, την απόλυτη άρνηση προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων που εν προκειμένω διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης.

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003, L 299, σ. 9).

⁽²⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43)

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Oldenburg (Γερμανία) στις 13 Νοεμβρίου 2017 — ReFood GmbH & Co. KG κατά Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Υπόθεση C-634/17)

(2018/C 052/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Oldenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ReFood GmbH & Co. KG

Καθού: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Προδικαστικά ερωτήματα

Τα κάτωθι υποβαλλόμενα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία της διατάξεως του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων ⁽¹⁾:

1) Έχει η ως άνω διάταξη την έννοια ότι εξαιρεί όλες τις μεταφορές που κατά το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1069/2009 ⁽²⁾ εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του τελευταίου αυτού κανονισμού;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει η ίδια διάταξη την έννοια ότι εξαιρεί όλες τις μεταφορές για τις οποίες κατά τον κανονισμό (ΕΚ) 1069/2009, και σε συνδυασμό με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 142/2011 ⁽³⁾, υφίστανται ρυθμίσεις σε σχέση με τη συλλογή, μεταφορά, ταυτοποίηση και ιχνηλασιμότητα;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο δεύτερο ερώτημα:

Έχει η ίδια πάντοτε διάταξη την έννοια ότι εξαιρεί μόνον τις μεταφορές που συνιστούν αποστολές για τις οποίες απαιτείται έγκριση κατά το άρθρο 48, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1069/2009;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 190, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) (ΕΕ 2009, L 300, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 142/2011 της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την εφαρμογή της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένα δείγματα και τεμάχια που εξαιρούνται από κτηνιατρικούς ελέγχους στα σύνορα οι οποίοι αναφέρονται στην εν λόγω οδηγία (ΕΕ 2011, L 54, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) στις 15 Νοεμβρίου 2017 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos κατά UAB «Skonis ir kvapas»

(Υπόθεση C-638/17)

(2018/C 052/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Αντίδικος κατ' αναίρεση: UAB «Skonis ir kvapas»

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/64/ΕΕ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάρθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά (κωδικοποιημένο κείμενο), να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο όρος «πούρα ή πουράκια» καταλαμβάνει (ή δεν καταλαμβάνει) τις περιπτώσεις όπου μέρος του περιτυλίγματος από φυσικό ή ανασυσταθέντα καπνό καλύπτεται επιπροσθέτως από άλλο εξωτερικό (χάρτινο) στρώμα, όπως συμβαίνει στην υπό κρίση υπόθεση; Ασκεί επιρροή στην απάντηση του εν λόγω ερωτήματος το ότι η χρήση χαρτιού ως πρόσθετου στρώματος στο εξωτερικό περιτύλιγμα του προϊόντος καπνού (στη θέση του φίλτρου) έχει ως συνέπεια ότι αυτό ομοιάζει οπτικά με τσιγάρο;

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 176, σ. 24.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λεττονία) στις 15 Νοεμβρίου 2017 — SIA «KPMG Baltics», σύνδικος της πτωχεύσεως της εταιρίας AS «Latvijas Krājbanka»

(Υπόθεση C-639/17)

(2018/C 052/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: SIA «KPMG Baltics», σύνδικος της πτωχεύσεως της εταιρίας AS «Latvijas Krājbanka» administratore

Αντίδικος κατ' αναίρεση: SIA «Ķīpars AI»

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Περιλαμβάνει ο όρος «εντολή μεταβίβασης», κατά την έννοια της οδηγίας 98/26/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/44/ΕΚ⁽²⁾, εντολή πληρωμής δοθείσα από τον καταθέτη σε πιστωτικό ίδρυμα για τη μεταβίβαση κεφαλαίων σε άλλο τραπεζικό ίδρυμα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/44/ΕΚ, το οποίο ορίζει ότι «[ο]ι εντολές μεταβίβασης και ο συμψηφισμός είναι νομικά εκτελεστοί και αντιτάσσονται έναντι των τρίτων ακόμη και σε περίπτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά συμμετέχοντος, εφόσον οι εντολές μεταβίβασης εισήχθησαν στο σύστημα πριν από το χρονικό σημείο έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1. Αυτό ισχύει ακόμη και σε περίπτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά συμμετέχοντος (στο οικείο σύστημα ή σε διαλειπουργικό σύστημα) ή κατά διαχειριστή διαλειπουργικού συστήματος ο οποίος δεν είναι συμμετέχων», την έννοια ότι εντολή όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση μπορεί να θεωρηθεί ότι «έχει εισαχθεί στο σύστημα» και έπρεπε να εκτελεστεί;

⁽¹⁾ ΕΕ 1998, L 166, σ. 45.

⁽²⁾ ΕΕ 2009, L 146, σ. 37.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 17 Νοεμβρίου 2017 — GE Power Controls Portugal — Unipessoal L.^{da} κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-643/17)

(2018/C 052/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: GE Power Controls Portugal — Unipessoal L.^{da}

Ανααιρεσίβλητο: Fazenda Pública (Πορτογαλικό Δημόσιο)

Προδικαστικό ερώτημα

[...] [Υποβάλλεται προδικαστικό ερώτημα] προς διασφάλιση της ενιαίας ερμηνείας και εφαρμογής από τα εθνικά δικαστήρια του δικαίου της Ένωσης δεδομένης της υπάρξεως βάσιμων αμφιβολιών, στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης, όσον αφορά την έννοια και το πεδίο εφαρμογής της διατάξεως του άρθρου 313, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής ⁽¹⁾, προκειμένου να κριθεί αν τεκμαίρεται ότι τα επίμαχα εν προκειμένω εμπορεύματα έχουν κοινοτικό χαρακτήρα, εφόσον δεν αποδεικνύεται το αντίθετο, ή αν πρέπει να θεωρούνται εμπορεύματα που εισέρχονται στο κατά την έννοια του άρθρου 3 του κώδικα ⁽²⁾ τελωνειακό έδαφος και εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 313, παράγραφος 2, στοιχείο α', πρώτο μέρος, ούτως ώστε να γίνεται δεκτό ότι έχουν κοινοτικό χαρακτήρα μόνον τα εμπορεύματα ως προς τα οποία αποδεικνύεται η υπαγωγή τους στις διαδικασίες θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 17 Νοεμβρίου 2017 — Eurobolt BV

(Υπόθεση C-644/17)

(2018/C 052/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Eurobolt BV

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, την έννοια ότι η ανααιρεσείουσα μπορεί να αμφισβητήσει τη νομιμότητα αποφάσεως θεσμικού οργάνου της Ένωσης η οποία πρέπει να εκτελεστεί από τις εθνικές αρχές, επικαλούμενη παράβαση ουσιώδους τύπου, παράβαση των Συνθηκών ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή τους, ή κατάχρηση εξουσίας;
- β) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, την έννοια ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης που συμμετείχαν στη διαδικασία εκδόσεως αποφάσεως της οποίας το κύρος αμφισβητείται σε διαδικασία ενώπιον του εθνικού δικαστή, οφείλουν να διαβιβάσουν σε αυτόν τον δικαστή κατόπιν σχετικού αιτήματος όλες τις πληροφορίες τις οποίες έχουν στη διάθεσή τους και οι οποίες ελήφθησαν ή έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο εκδόσεως αυτής της αποφάσεως;
- γ) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής συνεπάγεται ότι ο δικαστής εξετάζει χωρίς περιορισμό αν τηρήθηκαν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 ⁽¹⁾; Συνεπάγεται ειδικότερα το εν λόγω άρθρο 47 ότι ο συγκεκριμένος δικαστής είναι αρμόδιος να αξιολογήσει ελεύθερα αν η διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών ήταν πλήρης και επαρκής ώστε να δικαιολογείται η συναχθείσα ένομη συνέπεια; Συνεπάγεται ειδικότερα το εν λόγω άρθρο 47 ότι ο συγκεκριμένος δικαστής είναι αρμόδιος να αξιολογήσει ελεύθερα αν έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη πραγματικά περιστατικά τα οποία υποστηρίζεται ότι δεν ελήφθησαν υπόψη αλλά τα οποία θα μπορούσαν να ανατρέξουν την ένομη συνέπεια που συνάγεται από τα διαπιστωθέντα πραγματικά περιστατικά;

- 2) α) Έχει ο όρος «σχετικές πληροφορίες» του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 την έννοια ότι περιλαμβάνει επίσης την απάντηση εγκατεστημένου στην Ευρωπαϊκή Ένωση ανεξάρτητου εισαγωγέα εμπορευμάτων που αποτελούν το αντικείμενο της κατά την εν λόγω διάταξη έρευνας, επί των συμπερασμάτων της Επιτροπής, σε περίπτωση που αυτός ο εισαγωγέας ενημερώθηκε για την εν λόγω έρευνα από την Επιτροπή, κοινοποίησε στην Επιτροπή τις πληροφορίες που του ζητήθηκαν και, αφού του παρασχέθηκε η σχετική δυνατότητα, απάντησε εγκαίρως επί των συμπερασμάτων της Επιτροπής;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2.α, μπορεί αυτός ο εισαγωγέας να επικαλεστεί παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009, σε περίπτωση που η υποβληθείσα από αυτόν απάντηση δεν διαβιβάστηκε στην προβλεπόμενη σε αυτήν τη διάταξη συμβουλευτική επιτροπή το αργότερο εντός δέκα εργάσιμων ημερών πριν από τη συνεδρίαση της εν λόγω επιτροπής;
- γ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2.β, συνεπάγεται αυτή η παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 ότι η απόφαση είναι παράνομη και πρέπει να μείνει ανεφάρμοστη;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Brindisi (Ιταλία) στις 17 Νοεμβρίου 2017 — Ποινική δίκη κατά Gianluca Moro

(Υπόθεση C-646/17)

(2018/C 052/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Brindisi

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Gianluca Moro

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 2, παράγραφος 1, το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', το άρθρο 6, παράγραφοι 1, 2 και 3, της οδηγίας 2012/13/ΕΕ (¹) καθώς και το άρθρο 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιβαίνουν σε αυτά ποινικές δικονομικές διατάξεις κράτους μέλους βάσει των οποίων οι εγγυήσεις περί υπερασπίσεως κατόπιν τροποποιήσεως της κατηγορίας διασφαλίζονται κατά τρόπο, ποιοτικά και ποσοτικά, διαφορετικό ανάλογα με το αν η τροποποίηση αφορά την αντικειμενική υπόσταση πράξεως για την οποία απαγγέλθηκε κατηγορία ή τον νομικό χαρακτηρισμό αυτής, ιδίως παρέχοντας στον κατηγορούμενο τη δυνατότητα να ζητήσει την εφαρμογή της εναλλακτικής ευνοϊκότερης διαδικασίας επιβολής της ποινής (ήτοι τον δικαστικό συμβιβασμό) μόνο στην πρώτη περίπτωση;

(¹) Οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 142, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 20 Νοεμβρίου 2017 — Skatteverket κατά Srf konsulterna AB

(Υπόθεση C-647/17)

(2018/C 052/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Skatteverket

Καθή: Srf konsulterna AB

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η έννοια της «προσβάσεως σε εκδηλώσεις» στο άρθρο 53 της οδηγίας περί ΦΠΑ ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί κατά τρόπο ώστε να καλύπτει και υπηρεσία παρεχόμενη μόνο σε υποκείμενους στον φόρο με τη μορφή προγράμματος κατάρτισης επί λογιστικών θεμάτων πενήνήμερης διάρκειας, για την παρακολούθηση του οποίου απαιτείται προεγγραφή του ενδιαφερόμενου και προκαταβολή των διδάκτρων;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundespatentgericht (Γερμανία) στις 21 Νοεμβρίου 2017 — QH

(Υπόθεση C-650/17)

(2018/C 052/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundespatentgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: QH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προστατεύεται ένα προϊόν κατά το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 ⁽¹⁾ από ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας μόνον όταν εμπίπτει στο αντικείμενο προστασίας που καθορίζεται βάσει του περιεχομένου των αξιώσεων του διπλώματος ευρεσιτεχνίας και, επομένως, τίθεται στη διάθεση των ειδικών ως συγκεκριμένη εφαρμογή;
- 2) Δεν αρκεί επομένως για τις απαιτήσεις του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 το γεγονός ότι το επίμαχο προϊόν πληροί μεν τον περιεχόμενο στις αξιώσεις του διπλώματος ευρεσιτεχνίας γενικό λειτουργικό ορισμό μιας κλάσεως δραστικών ουσιών, πέραν αυτού όμως δεν είναι δυνατή η εξατομικευμένη παρασκευή του ως συγκεκριμένη εφαρμογή του προστατευόμενου με το κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας θεωρητικού υπόβαθρου;
- 3) Δεν τυγχάνει προστασίας από ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας κατά το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 ένα προϊόν, όταν εμπίπτει μεν στον περιεχόμενο στις αξιώσεις του διπλώματος ευρεσιτεχνίας γενικό λειτουργικό ορισμό, πλην όμως αναπτύχθηκε το πρώτον μετά την κατάθεση αιτήσεως για τη χορήγηση κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας βάσει αυτοτελούς εφευρετικής δραστηριότητας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ 2009, L 152, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 24 Νοεμβρίου 2017 — Hussein Mohamad Hussein

(Υπόθεση C-657/17)

(2018/C 052/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Hussein Mohamad Hussein

Αναιρεσίβλητη διοικητική αρχή: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνεπάγεται η μη τήρηση της προθεσμίας του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1560/2003⁽¹⁾ (εκτελεστικού κανονισμού) για την αντίκρουση («Remonstration») αποφάσεως απορρίψεως αιτήματος αναδοχής κατ' άρθρον 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 (κανονισμού Δουβλίνο III)⁽²⁾, την οποία έλαβε εμπροθέσμως το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνθηκε το εν λόγω αίτημα, τη μετάθεση της ευθύνης στο κράτος μέλος που απηύθυνε το αίτημα, εφόσον αρχικώς το κράτος μέλος αυτό απηύθυνε εμπρόθεσμο αίτημα αναδοχής κατά την έννοια του άρθρου 21, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο III και βάσει (μεταγενέστερων) ερευνών διαπιστώθηκε ότι το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνθηκε το αίτημα είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του κανονισμού Δουβλίνο III;
- 2) Δύνатаι το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται αίτημα αναδοχής –και το οποίο είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του κανονισμού Δουβλίνο III– να δεχθεί εγκύτως το εν λόγω αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III, ακόμη και αν η καθοριζόμενη με το άρθρο 22, παράγραφος 7, του κανονισμού Δουβλίνο III προθεσμία απαντήσεως έχει ήδη λήξει και το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αναδοχής έχει προηγουμένως απορρίψει εμπροθέσμως το εν λόγω αίτημα;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ 2003, L 222, σ. 3).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από άπατριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις
24 Νοεμβρίου 2017 — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) κατά Azienda Napoletana
Mobilità SpA**

(Υπόθεση C-659/17)

(2018/C 052/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Αναιρεσίβλητη: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Προδικαστικό ερώτημα

[Ε]χει η απόφαση 2000/128/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 1999⁽¹⁾, εφαρμογή επίσης στους εργοδότες που ασκούν δραστηριότητα τοπικής δημόσιας μεταφοράς –ουσιαστικός σε καθεστώς μη ανταγωνισμού, λόγω του αποκλειστικού χαρακτήρα της παρεχόμενης υπηρεσίας– οι οποίοι έτυχαν μειώσεων των κοινωνικοασφαλιστικών εισφορών κατόπιν της συνάψεως συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας, από την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του νόμου 407 του 1990, όσον αφορά εν προκειμένω την περίοδο από το 1997 μέχρι τον Μάιο του 2001;

⁽¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 1999, σχετικά με τα καθεστώτα ενίσχυσης τα οποία έθεσε σε εφαρμογή η Ιταλία σχετικά με μέτρα υπέρ της απασχόλησης [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1999) 1364] (ΕΕ L 42, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε η Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Ιταλία) στις 24 Νοεμβρίου 2017 — Francesca Cadeddu κατά Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Cagliari κ.λπ.

(Υπόθεση C-667/17)

(2018/C 052/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Francesca Cadeddu

Καθών: Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna — Agenzia regionale per il lavoro

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 80 του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, και το άρθρο 2, σημείο 4, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά διάταξη όπως αυτή του άρθρου 50, παράγραφος 1, στοιχείο c, του D.P.R. 917/1986, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, κατά την οποία εξομοιώνονται με εισόδημα από μισθωτή εργασία «c) τα ποσά που λαμβάνει κάθε πρόσωπο ως υποτροφία ή ως επίδομα, βραβείο ή επιδότηση για σπουδές ή επαγγελματική εκπαίδευση, εάν ο δικαιούχος δεν συνδέεται με σχέση μισθωτής εργασίας με τον χορηγό των εν λόγω ποσών», τα οποία, εκ ως τούτου, υπόκεινται στη γενική φορολόγηση του εισοδήματος φυσικών προσώπων (IRPEF), ακόμη και όταν η υποτροφία καταβάλλεται με κεφάλαια των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών ταμείων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 (ΕΕ L 210, σ. 25).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 28 Νοεμβρίου 2017 — Tratave — Tratamento de Águas Residuais do Ave SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-672/17)

(2018/C 052/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Tratave — Tratamento de Águas Residuais do Ave SA

Καθής: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Προσक्रουεί στην αρχή της ουδετερότητας καθώς και στο άρθρο 90 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 78, παράγραφος 11, του Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (κώδικα περί φόρου προστιθέμενης αξίας), η οποία ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση μη πληρωμής, δεν επιτρέπεται ο διακανονισμός του φόρου προτού ο μηδενισμός του φόρου κοινοποιηθεί στον υποκείμενο στον φόρο που αποκτά το αγαθό ή την υπηρεσία, για τους σκοπούς της διορθώσεως της αρχικώς πραγματοποιηθείσας εκπτώσεως;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, προσκρούει στην αρχή της ουδετερότητας και στο άρθρο 90 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 78, παράγραφος 11, του Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado, η οποία ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση μη πληρωμής, δεν επιτρέπεται ο διακανονισμός του φόρου εφόσον ο μηδενισμός του φόρου δεν κοινοποιηθεί στον υποκείμενο στον φόρο που αποκτά το αγαθό ή την υπηρεσία εντός της προβλεπόμενης από το άρθρο 98, παράγραφος 2, του ίδιου κώδικα προθεσμίας για την έκπτωση του φόρου;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 30 Νοεμβρίου 2017 — Ministero della Salute κατά Hannes Preindl

(Υπόθεση C-675/17)

(2018/C 052/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείον: Ministero della Salute

Ανααιρεσίβλητος: Hannes Preindl

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιβάλλουν τα άρθρα 21, 22 και 24 της οδηγίας [2005/36/ΕΚ] (¹) σε κράτος μέλος, στο οποίο ισχύουν υποχρέωση εκπαίδευσης πλήρους παρακολούθησεως και συνακόλουθη απαγόρευση ταυτόχρονης εγγραφής σε δύο κύκλους πανεπιστημιακών σπουδών πτυχιακού επιπέδου, την αυτόματη αναγνώριση τίτλων οι οποίοι παρά ταύτα αποκτήθηκαν στο κράτος μέλος προελεύσεως ταυτόχρονα ή σε περιόδους μερικώς αλληλεπικαλυπτόμενες;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει το άρθρο 22, στοιχείο α', και το άρθρο 21 της οδηγίας να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η αρχή του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση δικαιούται, παρά ταύτα, να εξακριβώσει ότι πληρούται η απαίτηση ότι «η συνολική διάρκεια, το επίπεδο και η ποιότητα της εκπαίδευσης αυτής δεν είναι χαμηλότερου επιπέδου από ό,τι ισχύει για την εκπαίδευση με πλήρη παρακολούθηση»;

(¹) Οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ L 255, σ. 22).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) στις 6 Δεκεμβρίου 2017 — Cofemel — Sociedade de Vestuário SA κατά G-Star Raw CV

(Υπόθεση C-683/17)

(2018/C 052/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal de Justiça

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Cofemel — Sociedade de Vestuário SA

Ανααιρεσίβλητη: G-Star Raw CV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσκρούει στην κατά το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ερμηνεία του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/29/EK⁽¹⁾, εθνική νομοθεσία –εν προκειμένω, ο κανόνας του άρθρου 2, παράγραφος 1, περίπτωση ι), του κώδικα περί των δικαιωμάτων του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων (CDADC)– η οποία παρέχει την προστασία των δικαιωμάτων του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων σε έργα εφαρμοσμένης τέχνης, βιομηχανικά σχέδια και υποδείγματα και έργα σχεδίου τα οποία, πέραν του χρηστικού σκοπού τους, δημιουργούν ιδιαίτερο και διακριτό οπτικό αποτέλεσμα από αισθητικής απόψεως, και των οποίων η πρωτοτυπία αποτελεί το βασικό κριτήριο για την παροχή προστασίας στον τομέα των δικαιωμάτων του δημιουργού;
- 2) Προσκρούει στην κατά το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ερμηνεία του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/29/EK, εθνική νομοθεσία –εν προκειμένω, ο κανόνας του άρθρου 2, παράγραφος 1, περίπτωση ι), του κώδικα περί των δικαιωμάτων του δημιουργού συγγενικών δικαιωμάτων (CDADC)– η οποία παρέχει την προστασία των δικαιωμάτων του δημιουργού σε σχέση με έργα εφαρμοσμένης τέχνης, βιομηχανικά σχέδια και υποδείγματα και έργα σχεδίου εάν, υπό το πρίσμα ιδιαίτερως αυστηρής αξιολογήσεώς τους όσον αφορά τον καλλιτεχνικό χαρακτήρα τους, και λαμβανομένων υπόψη των αντιλήψεων που επικρατούν στους καλλιτεχνικούς ή θεσμικούς κύκλους, αξίζουν τον χαρακτηρισμό «καλλιτεχνική δημιουργία» ή «έργο τέχνης»;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ 2001, L 167, σ. 10).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-505/15) ⁽¹⁾

[ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Κανονισμοί (ΕΚ) 1782/2003, 1290/2005, 73/2009 και 1122/2009 — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Ουγγαρία — Σύστημα πολλαπλής συμμορφώσεως — Έλεγχος της τήρησης των κανονιστικών απαιτήσεων διαχείρισεως — Έλεγχος της τήρησης των απαιτήσεων καλής γεωργικής και περιβαλλοντικής καταστάσεως — Κατ' αποκοπήν και εφάπαξ διορθώσεις — Κίνδυνος για το Ταμείο]

(2018/C 052/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Fehér, G. Κοός και Z. Βίρό-Τόθ και E. Τόθ)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka και A. Sauka)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα τη μερική ακύρωση της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1119 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2015, L 182, σ. 39), κατά το μέρος που με την απόφαση αυτή επιβάλλονται ορισμένες κατ' αποκοπήν και εφάπαξ διορθώσεις έναντι της Ουγγαρίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1119 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κατά το μέρος που με την απόφαση αυτή επιβλήθηκε δημοσιονομική διόρθωση λόγω μη συμμορφώσεως προς τις απαιτήσεις που καθορίζονται με τον κανονισμό (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003, και με τον κανονισμό (ΕΚ) 1122/2009 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 73/2009 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση, τη διαφοροποίηση και το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, στο πλαίσιο των καθεστώτων άμεσης στήριξης για τους γεωργούς που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό, καθώς και λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης που προβλέπεται για τον αμπελοοινικό τομέα, των ελέγχων που διενήργησε η Ουγγαρία προκειμένου να διασφαλίσει την εκ μέρους των γεωργικών εκμεταλλεύσεων τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τα άρθρα 4 και 5 της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ουγγαρία και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 381 της 16.11.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — bet365 Group κατά EUIPO — Hansen (BET 365)

(Υπόθεση T-304/16) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BET365 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσεως — Απόδειξη — Χρήση του σήματος για περισσότερους σκοπούς — Άρθρο 7, παράγραφος 3, και άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [γυν άρθρο 7, παράγραφος 3, και άρθρο 59, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 052/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: bet365 Group Ltd (Stoke-on-Trent, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, QC, R. Black και J. Bickle, solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Hanne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Robert Hansen (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Pütz Roulalion, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 21ης Μαρτίου 2016 (υπόθεση R 3243/2014-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του R. Hansen και της bet365 Group.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 21ης Μαρτίου 2016 (υπόθεση R 3243/2014-5), καθόσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσεως 41 που απαριθμούνται στην καταχώριση του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BET365.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 296 της 16.8.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — PB κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-609/16) ⁽¹⁾

[Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προσλήψεις — Προκήρυξη του διαγωνισμού EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Ιατροί για τον τόπο υπηρεσίας στο Λουξεμβούργο — Αποκλεισμός από τις εξετάσεις του κέντρου αξιολόγησης — Επιλογή της δεύτερης γλώσσας από μικρό αριθμό των επίσημων γλωσσών της Ένωσης — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ευθύνη — Ηθική βλάβη]

(2018/C 052/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PB (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και L. Radu Bouyon)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται, αφενός, η ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Ιατροί για τους τόπους υπηρεσίας στο Λουξεμβούργο και την Ίσπρα (Τομέας: Ιατροί για το Λουξεμβούργο), της 28ης Σεπτεμβρίου 2015 με την οποία δεν επιτράπη στον προσφεύγοντα να συμμετάσχει στις δοκιμασίες επιλογής που διοργανώθηκαν στο κέντρο αξιολογήσεως της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO) και, αφετέρου, η αποκατάσταση της ζημίας την οποία ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι υπέστη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2015 με την οποία η εξεταστική επιτροπή του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Ιατροί για τους τόπους υπηρεσίας στο Λουξεμβούργο και την Ίσπρα (Τομέας: Ιατροί για το Λουξεμβούργο) δεν επέτρεψε στον ΡΒ να συμμετάσχει στις δοκιμασίες επιλογής που διεξήχθησαν στο κέντρο αξιολόγησης της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 371 της 10.10.2016 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-39/16 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — N & C Franchise κατά EUIPO —
Eschenbach Optik (OJO sunglasses)**

(Υπόθεση T-792/16) ⁽¹⁾

**[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού
σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης OJO sunglasses — Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα οίο —
Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8,
παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β'
του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]**

(2018/C 052/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: N & C Franchise Ltd (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: C. Chrysanthis, P. V. Chardalia και A. Vasilogamvrou, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Bonne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Eschenbach Optik GmbH (Νυρεμβέργη, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Σεπτεμβρίου 2016 (υπόθεση R 32/2016-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Eschenbach Optik και N&C Franchise.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την *N & C Franchise Ltd* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — *RL* κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-21/17) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2015 — Απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AD 10, από την 1η Ιουλίου 2015 — Διοργανική μετάταξη — Σύστημα *pro rata temporis* — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Άρθρο 45 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης — Ευθύνη)

(2018/C 052/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: *RL* (εκπρόσωποι: C. Bernard-Glanz και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Inghelram και V. Hanley-Emilsson)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται, αφενός, η ακύρωση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Μαΐου 2016, περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος-ενάγοντος την 1η Ιουλίου 2015 και, αφετέρου, η αποκατάσταση της υλικής ζημίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον *RL* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 27.3.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — *Durazzo* κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση T-559/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2014 — Μη βλαπτικές πράξεις — Προδήλως απαράδεκτο — Απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος — Άρθρο 43 και άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Λήψη υπόψη των εκθέσεων αξιολόγησης κατά την εξέταση της προαγωγής — Αξιολογήσεις αποκλειστικά και μόνο περιγραφικές — Δεν υφίσταται μέθοδος που να επιτρέπει τη σύγκριση μεταξύ των εκθέσεων αξιολόγησης κατά την εξέταση της προαγωγής — Προσφυγή προδήλως βάσιμη)

(2018/C 052/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Giacomo Durazzo (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: N. de Montigny και J.-N. Louis, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Marquardt και M. Silva, στη συνέχεια S. Marquardt, επικουρούμενος από τους M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hislaire και S. Moya Izquierdo, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση τριών πράξεων της ΕΥΕΔ, και συγκεκριμένα, πρώτον, της προτάσεως προαγωγών της 11ης Ιουλίου 2014 όσον αφορά τον βαθμό AD 13, δεύτερον, την απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2014 περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AD 13 κατά την περίοδο προαγωγών 2014 και, τρίτον, την απόφαση της 28ης Μαΐου 2015 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως κατά της αρνήσεως προαγωγής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) της 29ης Οκτωβρίου 2014 περί μη προαγωγής του *Giacomo Durazzo* στον βαθμό AD 13 κατά την περίοδο προαγωγών 2014.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την ΕΥΕΔ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 302 της 14.9.2015 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-101/15 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — PGNiG Supply & Trading κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-849/16) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Απόφαση της Επιτροπής περί τροποποιήσεως των όρων εξαιρέσεως, από τους κανόνες της Ένωσης, των συνθηκών λειτουργίας του αγωγού OPAL όσον αφορά την πρόσβαση των τρίτων και την τιμολογιακή ρύθμιση — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)

(2018/C 052/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PGNiG Supply & Trading GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Jeżewski, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και K. Herrmann)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως C(2016) 6950 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2016, περί τροποποιήσεως των όρων εξαιρέσεως του αγωγού OPAL, από τους κανόνες σχετικά με την πρόσβαση των τρίτων και από την τιμολογιακή ρύθμιση που καθορίστηκαν με βάση την οδηγία 2003/55/ΕΚ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η εξέταση των αιτήσεων παρεμβάσεως.
- 3) Η PGNiG Supply & Trading GmbH φέρει τα έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.
- 4) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα έξοδά της σχετικά με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

5) Η PGNiG Supply & Trading, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Naftogaz Ukrainy SA, η OPAL Gastransport GmbH & Co. KG και η Gazprom Eksport LLC φέρουν τα σχετικά με τις αιτήσεις παρεμβάσεως δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 38 της 6.2.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — Techniplan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-853/16) (¹)

(Προσφυγή κατά παραλείψεως — Λήψη θέσεως εκ μέρους της Επιτροπής — Αγωγή αποζημιώσεως — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Αίτημα εκδόσεως διαταγής — Προδήλως απαράδεκτο — Πρόδηλη αναρμοδιότητα)

(2018/C 052/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Techniplan Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Giuffrida και A. Bonavita, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: A. Aresu)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ να διαπιστωθεί ότι παρανόμως παρέλειψε η Επιτροπή να λάβει θέση επί της αιτήσεως που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα-ενάγουσα και, αφετέρου, αίτημα να επιβληθεί η προβλεπόμενη στο άρθρο 266 ΣΛΕΕ υποχρέωση και να επιδικασθεί χρηματική αποζημίωση σε αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα «για κάθε ημέρα καθυστερήσεως όσον αφορά την εκτέλεση».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την Techniplan Srl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 22 της 23.1.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2017 — Le Pen κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-284/17) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Θεσμικό δίκαιο — Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Προνόμια και ασυλίες — Απόφαση περί άρσεως της βουλευτικής ασυλίας — Απώλεια του εννόμου συμφέροντος — Μερική κατάργηση της δίκης — Προσφυγή-αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη)

(2018/C 052/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Marion Anne Perrine Le Pen (Saint Cloud, Γαλλία) (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν M. Ceccaldi, εν συνεχεία δε R. Bosselut, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Dean και S. Alonso de León)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως P8_TA(2017)0056 του Κοινοβουλίου, της 2ας Μαρτίου 2017, περί άρσεως της βουλευτικής ασυλίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας, και, αφετέρου, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για την αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η απόφαση επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως P8_TA(2017)0056 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 2ας Μαρτίου 2017, περί άρσεως της βουλευτικής ασυλίας της Marion Anne Perrine Le Pen.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Marion Anne Perrine Le Pen φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Κοινοβούλιο.

(¹) ΕΕ C 231 της 17.7.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Rogesa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-475/17) (¹)

[Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Έγγραφα σχετικά με εγκατάσταση που παράγει μείγμα από πυροσυσσωματωμένο μέταλλευμα και σφαιρίδια — Σιωπηρή απόρριψη της προσβάσεως — Ρητή απόφαση εκδοθείσα πριν από την άσκηση της προσφυγής — Αίτημα καταργήσεως της δίκης — Έννομο συμφέρον — Προδήλως απαράδεκτο]

(2018/C 052/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και A. Sitzer, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: H. Krämer)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Ιουνίου 2017 και, επικουρικώς, της αποφάσεως της 11ης Ιουλίου 2017, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε την πρόσβαση στο έγγραφο Ares (2017) 1684109, της 2ας Νοεμβρίου 2009, και στο έγγραφο Ares (2017) 1685639, της 29ης Νοεμβρίου 2009.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Η Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH και η Επιτροπή φέρουν εκάστη τα δικά της δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 318 της 25.9.2017.

Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2017 — Comprojecto-Projetos e Construçdes κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-768/17)

(2018/C 052/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Comprojecto-Projetos e Construçdes, L.^{da} (Λισσαβόνα, Πορτογαλία), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Λισσαβόνα), Julião Maria Gomes de Azevedo (Λισσαβόνα), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Λισσαβόνα) (εκπρόσωπος: M.A. Ribeiro, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις, και ειδικότερα:

(i) την απόφαση της καθής με την οποία αρνήθηκε να αναλάβει ενέργειες·

(ii) την απόφαση της καθής με την οποία αρνήθηκε να κινήσει τη διαδικασία κυρώσεων·

(iii) την απόφαση του Διοικητή της Τράπεζας της Πορτογαλίας και των λοιπών «υπαλλήλων» που αποφάνθηκαν επί των καταγγελιών και των αιτημάτων που υποβλήθηκαν μεταξύ της 26ης Ιουνίου 2013 και της 22ας Απριλίου 2015.

— Για τους ίδιους λόγους, ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί κατά τρόπο ώστε:

(i) οι προσφεύγοντες να είναι σε θέση να επιτύχουν την ακύρωση της δικαστικής κρίσεως επί της αγωγής αποζημιώσεως την οποία άσκησαν κατά της BCP και άλλων·

(ii) οι προσφεύγοντες να είναι σε θέση να ασκήσουν αξίωση αναγωγής κατά του Πορτογαλικού Δημοσίου·

(iii) να είναι δυνατό να εκτιμηθεί αν το κράτος μέλος/η εισαγγελική αρχή/η FGR [Γενική Εισαγγελία της Δημοκρατίας] είχαν λόγους να αρνηθούν να παρέμβουν στη δίκη·

(iv) να είναι δυνατό να εκτιμηθεί αν το κράτος μέλος/η εισαγγελική αρχή/η FGR είχαν βάσιμους λόγους να μην γνωστοποιήσουν την υπόθεση αυτή στην OLAF.

— Στην περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει βάσιμα τα αιτήματα των προσφευγόντων, σύμφωνα με τα άρθρα 268 ΣΛΕΕ και 340 ΣΛΕΕ, να καταδικάσει την ΕΚΤ σε καταβολή του ποσού των 4 582 825,80 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας, υπολογιζόμενων με το νόμιμο επιτόκιο, έως την ημερομηνία πραγματικής καταβολής, καθώς και τα λοιπά δικαστικά έξοδα και αποζημιώσεις που θα οφείλονται μετά την άσκηση παρεμβάσεων.

— Ωστόσο, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 280 ΣΛΕΕ και του ότι οι πράξεις «της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που επιβάλλουν χρηματική υποχρέωση εις βάρος προσώπων, εκτός των κρατών, είναι τίτλοι εκτελεστοί», όπως ορίζεται στο άρθρο 299 ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να υποχρεώσει την καθή να αξιώσει την απόδοση των ποσών αυτών από την BCP [Banco Comercial Português].

— Δεδομένου ότι η εθνική κεντρική τράπεζα είναι το «[αρμόδιο διοικητικό όργανο] είτε να αποφασίσει σχετικά με τις προσφυγές είτε να κινήσει τις κατάλληλες νόμιμες διαδικασίες», σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2005/29/EK, και λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 81, παράγραφος 1, και 83, παράγραφος 1, της οδηγίας 2007/64/EK, και του άρθρου 96, παράγραφος 1, στοιχείο β', –Συνοδευτικές κυρώσεις– του νομοθετικού διατάγματος 317/2009, ο αντιπρόσωπος της καθής πρέπει να απαιτήσει από την BCP να καταβάλει «αμέσως» τα προαναφερθέντα ποσά στους λογαριασμούς των προσφευγόντων.

— Η καθή:

(i) οφείλει να απαιτήσει από τον αντιπρόσωπό της, την εθνική κεντρική τράπεζα, να ζητήσει από την BCP να προσκομίσει τα προαναφερθέντα στοιχεία και, εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, του Οργανικού της Νόμου, το πιστωτικό ίδρυμα δεν τα προσκομίσει, η Τράπεζα της Πορτογαλίας οφείλει να ζητήσει από το πιστωτικό ίδρυμα να καταβάλει «αμέσως» τα οικεία ποσά στους λογαριασμούς των προσφευγόντων·

(ii) λαμβανομένου υπόψη του ότι το πιστωτικό ίδρυμα ενδεχομένως θα υποχρεωθεί να αποζημιώσει «αμέσως» τους προσφεύγοντες, πρέπει να τηρηθούν οι διατάξεις των άρθρων 41, παράγραφος 2, στοιχείο α' 47, παράγραφος 2, και 49, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτη), ήτοι, όπως ισχύει στην περίπτωση της Τράπεζας της Πορτογαλίας και της εισαγγελικής αρχής/της FGR, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 3 του κανονισμού 2532/98 σχετικά με τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για επιβολή κυρώσεων, η ΕΚΤ οφείλει να εκδώσει απόφαση «για την κίνηση ή μη της διαδικασίας σε περίπτωση παραβάσεων», καλώντας την BCP να ενεργήσει, κατά τρόπο ώστε αυτό το πιστωτικό ίδρυμα να υποχρεωθεί να αποφανθεί χωρίς να έχει τη δυνατότητα να απόσχει από οποιαδήποτε ενέργεια·

- μολονότι, σύμφωνα με το άρθρο 256 ΣΛΕΕ, παράγραφος 1, δεν συνιστά αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου, εφόσον η εθνική κεντρική τράπεζα δεν αναγνωρίσει ότι «έχει παραβεί υποχρέωσή της εκ των Συνθηκών, η τράπεζα αυτή οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου», σύμφωνα με το άρθρο 271 ΣΛΕΕ, στοιχείο δ', το ζήτημα θα πρέπει να παραπεμφθεί στο Δικαστήριο·
- μολονότι επίσης δεν συνιστά αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου, εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι η προσφυγή των προσφευγόντων είναι βάσιμη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 264 ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να προτείνει στο Δικαστήριο να ακυρώσει τη θέση της εθνικής κεντρικής τράπεζας, την οποία υιοθέτησε η καθής και, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 41, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Χάρτη, του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, δεύτερο εδάφιο, και του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 2005/29/ΕΚ, θα πρέπει να υποβληθεί αιτιολογημένη γνώμη·
- οι προσφεύγοντες ζητούν από την καθής και το Δικαστήριο να επιδώσουν κλήση και να καλέσουν το Πορτογαλικό Δημόσιο/την εισαγγελική αρχή/τη FGR να αναλάβουν ενέργειες ώστε να αποφανθούν επί των πράξεων της BCP·
- να διαβιβάσει την παρούσα υπόθεση στην OLAF·
- σύμφωνα με το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, οι προσφεύγοντες ζητούν την καταβολή των δικαστικών εξόδων, τα οποία θα πρέπει να υπολογισθούν δεόντως.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τους ακόλουθους λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 2, [στοιχείο γ'], του Χάρτη, το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, δεύτερο εδάφιο, και το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2005/29/ΕΚ ⁽¹⁾.
2. Ανεξαρτήτως της «διακεκριμένης» κλοπής του «χρηματοκιβωτίου», η BCP γνώριζε, ή όφειλε να γνωρίζει, ότι το χρηματοπιστωτικό σύστημα χρησιμοποιείτο με σκοπό τη νομιμοποίηση προσόδων από παράνομες δραστηριότητες και, ως εκ τούτου, το πιστωτικό ίδρυμα γνώριζε ότι υπήρχε φοροδιαφυγή ή φορολογική απάτη που θα μπορούσε να οδηγήσει σε απώλεια δημοσιονομικών εσόδων της Ένωσης. Οι πράξεις αυτές είναι «παράνομες και ζημιογόνες για τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης» και εμπίπτουν στους «επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος» οι οποίοι «συνιστούν θεμιτό σκοπό ικανό να δικαιολογήσει περιορισμό στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών».
3. Ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ποσό άνω του ενός εκατομμυρίου ευρώ εκλάπη από το «χρηματοκιβώτιο», προκλήθηκε ζημία στα «οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης», ιδίως στα έσοδα επί των οποίων στηρίζεται ο «προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και στα έσοδα που καλύπτονται από τους προϋπολογισμούς των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών και από τους προϋπολογισμούς που διαχειρίζονται και ελέγχουν τα εν λόγω όργανα και οργανισμοί· επομένως, πρόκειται και για πράξεις οι οποίες αποτελούν «παρατυπία» λόγω «[παραβάσεως] διατάξεως του κοινοτικού δικαίου που προκύπτει από πράξη ή παράλειψη ενός οικονομικού φορέα, με πραγματικό ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα να ζημιωθεί ο γενικός προϋπολογισμός των Κοινοτήτων ή προϋπολογισμός διαχειριζόμενος από τις Κοινότητες, είτε με τη μείωση ή ματαίωση εσόδων που προέρχονται από ίδιους πόρους που εισπράττονται απευθείας για λογαριασμό της Κοινότητας, είτε με αδικαιολόγητη δαπάνη».
4. Όταν ένα πιστωτικό ίδρυμα, ένα κράτος μέλος/εθνική κεντρική τράπεζα, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή ένα κράτος μέλος/η εισαγγελική αρχή/η FGR λαμβάνουν γνώση τέτοιων παρατυπιών και πρακτικών και τις επιτρέπουν χωρίς να τις καταδικάζουν, ενθαρρύνουν την παράβαση του άρθρου 310 ΣΛΕΕ, παράγραφοι 5 και 6, και του άρθρου 325 ΣΛΕΕ, παράγραφοι 1, 2 και 3, ενώ παράλληλα δέχονται το επίμαχο πιστωτικό ίδρυμα να προβαίνει σε πράξεις οι οποίες συνιστούν «παρατυπία» λόγω παραβάσεως του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2988/95 ⁽²⁾.
5. Η έκδοση της πράξεως με την οποία η καθής αρνήθηκε το αίτημα να αναλάβει ενέργειες, μεταξύ άλλων, είχε ως αποτέλεσμα:
  - (i) να μην καταγγελθεί η παρούσα υπόθεση στην OLAF·
  - (ii) να μην κινηθεί η διαδικασία «κυρώσεων» κατά του πιστωτικού ιδρύματος BCP·
  - (iii) να καθυστερήσει η έκδοση αποφάσεως από τα πολιτικά δικαστήρια, στα οποία είχε ήδη υποβληθεί από την 1η Ιανουαρίου 2010 αγωγή αποζημιώσεως κατά της BCP και άλλων·
  - (iv) να μην καταδικαστεί τελεσίδικα ο αντιπρόσωπός της, η Τράπεζα της Πορτογαλίας, στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2015 και εκκρεμεί ενώπιον του Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra, το οποίο δεν έχει ακόμη αποφανθεί σχετικώς.

6. Παραβίαση της υποχρέωσης αμεροληψίας, κατάχρηση εξουσίας και παράβαση ουσιώδους τύπου εκ μέρους του αντιπροσώπου της καθής, ήτοι της Τράπεζας της Πορτογαλίας.

- (¹) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ 2005, L 149, σ. 22).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 1995, L 312, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 29ης Νοεμβρίου 2017 — US κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-780/17)

(2018/C 052/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: US (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθή-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια:

- να ακυρώσει την έκθεση αξιολόγησης του 2016 (η οποία καλύπτει την περίοδο από την 1η Σεπτεμβρίου 2015 έως την 1η Σεπτεμβρίου 2016) και την από 15 Δεκεμβρίου 2016 απόφαση περί Annual salary and bonus review για το έτος 2016, οι οποίες κοινοποιήθηκαν στον προσφεύγοντα-ενάγοντα στις 30 Νοεμβρίου 2016 και στις 9 Ιανουαρίου 2017 αντιστοίχως·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 3ης Μαΐου 2017 περί απορρίψεως των αιτήσεων διοικητικής επανεξετάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος της 15ης Φεβρουαρίου 2017 και της 9ης Μαρτίου 2017·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 12ης Σεπτεμβρίου 2017, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα στις 19 Σεπτεμβρίου 2017, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεώς του της 7ης Ιουλίου 2017·
- την επίδικση αποζημιώσεως για τη βλάβη που υπέστη·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους, όσον αφορά το αίτημα περί ακυρώσεως κατά της εκθέσεως αξιολόγησης του 2016.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθόσον η έκθεση αξιολόγησης του προσφεύγοντος-ενάγοντος περιορίζεται σε γενικόλογη, επαναλαμβανόμενη και ταυτολογική κριτική.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως τα οποία βαρύνουν την επίδικη έκθεση.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας, από την παρενόχληση που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων, καθώς και από παράβαση του καθήκοντος μέριμνας και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από διαδικαστική πλημμέλεια στην οποία υπέπεσε η καθής-εναγομένη κατά την κατάρτιση της επίδικης εκθέσεως.

Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει, περαιτέρω, λόγο αντλούμενο από τον παράνομο χαρακτήρα των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με την διαδικασία ετήσιας αναθεώρησης των μισθών και των πριμ, καθώς και από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, όσον αφορά την απόφαση σχετικά με τη διαδικασία του 2016.

Προσφυγή-αγωγή της 5ης Δεκεμβρίου 2017 — Bruel κατά Επιτροπής και ΕΥΕΔ

(Υπόθεση T-793/17)

(2018/C 052/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Damien Bruel (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: H. Hansen, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια:

— να ακυρώσει τη μη χρονολογημένη και ηλεκτρονικά υπογεγραμμένη στις 25 Σεπτεμβρίου 2017 απόφαση με τίτλο «Αίτημα αντικατάστασης του κύριου εμπειρογνώμονα αριθ. 2 στον τομέα “Οικονομική και συμβατική διαχείριση έργου”»·

— να κρίνει ότι είναι αναγκαία η πλήρης αποκατάσταση της υλικής ζημίας και η πλήρης χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που προκλήθηκαν στον προσφεύγοντα-ενάγοντα από την κατάφορη προσβολή του δικαιώματος στη χρηστή διοίκηση, η οποία έγκειται στην έκδοση της μη χρονολογημένης και ηλεκτρονικά υπογεγραμμένης στις 25 Σεπτεμβρίου 2017 αποφάσεως με τίτλο «Αίτημα αντικατάστασης του κύριου εμπειρογνώμονα αριθ. 2 στον τομέα “Οικονομική και συμβατική διαχείριση έργου”»·

— να υποχρεώσει τις καθών-εναγόμενες να καταβάλουν στον προσφεύγοντα-ενάγοντα αλληλεγγύως και εις ολόκληρον το ποσό των 152 250,00 ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και το ποσό των 25 000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη·

εν πάση περιπτώσει:

— να καταδικάσει τις καθών-εναγόμενες στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·

— να επιφυλαχθεί επί παντός νομίμου δικαιώματος, αξιώσεως, ισχυρισμού και ενδίκου βοηθήματος του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει έναν μόνο λόγο, ο οποίος αφορά παράβαση ουσιώδους τύπου. Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε τρία σκέλη.

1. Το πρώτο σκέλος αφορά προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, καθόσον ο προσφεύγων-ενάγων δεν είχε τη δυνατότητα να προβάλει την άποψή του ως προς τις διατυπωθείσες κατ' αυτού αιτιάσεις πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
2. Το δεύτερο σκέλος αφορά προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα της υποθέσεως, καθόσον ο προσφεύγων-ενάγων δεν είχε πρόσβαση στα έγγραφα της υποθέσεως που τον αφορούσαν παρά τις σχετικές αιτήσεις που είχε υποβάλει.
3. Το τρίτο σκέλος αφορά παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολόγησεως, καθόσον η αιτιολογία στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν δίνει τη δυνατότητα στον προσφεύγοντα-ενάγοντα να κατανοήσει όσα του προσάπτονται.

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2017 — BASF κατά ECHA

(Υπόθεση T-805/17)

(2018/C 052/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Cana, E. Mullier και H. Widemann, δικηγόροι, και D. Abrahams, Barrister)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση DSH-30-3-D-0122-2017 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, της 2ας Οκτωβρίου 2017, περί παροχής προσβάσεως στην κοινή υποβολή για την ουσία 4,4'-δις[(4-ανιλίνο-6-μορφολίνο-1,3,5-τριαζίν-2-υλ)αμινο]στιλβεν-2,2'-δισουλφονικό δινάτριο (ΕΚ αριθ. 240-245-2)·
- να καταδικάσει τον καθού στα έξοδα της εν λόγω διαδικασίας·
- να λάβει κάθε άλλο αναγκαίο, κατά την κρίση του, μέτρο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (στο εξής: Οργανισμός) υπέπεσε σε θεμελιώδη πλάνη περί τα πράγματα, καθόσον δεν περιέλαβε λυσιτελή πραγματικά περιστατικά στη βάση της προσβαλλόμενης αποφάσεως
  - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο Οργανισμός, μη λαμβάνοντας υπόψη τις προσπάθειες που κατέβαλαν τα μέρη πριν από το 2017, στηρίζεται σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, με αποτέλεσμα να παραβιάζεται η αρχή της χρηστής διοικήσεως και να πλήττεται η νομιμότητα της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η οποία, ως εκ τούτου, πρέπει να ακυρωθεί.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Οργανισμός υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν εκτίμησε το σύνολο των λυσιτελών πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων, έκρινε ότι η αιτούσα [Sustainability Support Services (Europe) AB, στο εξής: αιτούσα] είχε καταβάλει περισσότερες προσπάθειες από όσες είχε καταβάλει η προσφεύγουσα και δεν έλαβε υπόψη το άρθρο 25 του κανονισμού REACH ⁽¹⁾
  - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο Οργανισμός υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν έλαβε υπόψη το σύνολο των λυσιτελών πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων της υποθέσεως την οποία επιδιώκει να ρυθμίσει η προσβαλλόμενη απόφαση, έκρινε ότι η αιτούσα είχε καταβάλει περισσότερες προσπάθειες από όσες είχε καταβάλει η προσφεύγουσα και δεν έλαβε υπόψη τις ανησυχίες της προσφεύγουσας περί της επικάλυψης δοκιμών σε σπονδυλωτά ζώα εκ μέρους της αιτούσας, κατά παράβαση του άρθρου 25 του κανονισμού REACH.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Οργανισμός παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον έθεσε την προσφεύγουσα σε απαράδεκτη κατάσταση ανασφάλειας δικαίου όσον αφορά τόσο τη δυνατότητα της αιτούσας να στηριχθεί στα στοιχεία της προσφεύγουσας όσο και την ποιότητα και την καταλληλότητα των στοιχείων της αιτούσας
  - Η προσφεύγουσα φρονεί ότι ο Οργανισμός, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον, αφενός, δεν προέβη σε περιορισμό ως προς την παρασχεθείσα πρόσβαση στην κοινή υποβολή της προσφεύγουσας, μολονότι η αιτούσα σκοπεί σε καταχώριση με δυνατότητα πλήρους εξαίρεσεως, και, αφετέρου, δεν εξέτασε τα ζητήματα που αφορούν τον φάκελο με δυνατότητα πλήρους εξαίρεσεως (ποιότητα και ενδεχόμενη επικάλυψη δοκιμών σε σπονδυλωτά ζώα). Η προσφεύγουσα περιέρχεται, ως εκ τούτου, σε κατάσταση ανασφάλειας δικαίου όσον αφορά τον τρόπο προστασίας των δικαιωμάτων της, καθώς εξακολουθεί να υφίσταται ασάφεια ως προς το πεδίο και την έκταση των χορηγηθέντων στην αιτούσα δικαιωμάτων.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Οργανισμός παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει, καθόσον δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους θεώρησε μη λυσιτελή την προ του 2017 αλληλογραφία
- Ο Οργανισμός εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση στηριζόμενος σε μικρό, μόνον, τμήμα των διαπραγματεύσεων που είχαν λάβει χώρα μεταξύ των μερών και περιόρισε, κατά τρόπο αυθαίρετο, τον έλεγχο του στη λιγοστή επικοινωνία την οποία είχαν τα μέρη από τον Ιανουάριο του 2017 και εφεξής. Η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει το σύνολο της σχετικής με την ουσία αλληλογραφίας μεταξύ της ίδιας και της αιτούσας, υπογραμμίζοντας τους λόγους για τους οποίους η εν λόγω αλληλογραφία είναι λυσιτελής. Παρά τις περί της λυσιτέλειας της αλληλογραφίας διευκρινίσεις της προσφεύγουσας, ο Οργανισμός δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους δεν έλαβε υπόψη, και, στην πραγματικότητα, αγνόησε παντελώς, την πριν από τον Ιανουάριο του 2017 επικοινωνία μεταξύ της προσφεύγουσας και της αιτούσας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1).

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2017 — BASF και REACH & colours κατά ECHA

(Υπόθεση T-806/17)

(2018/C 052/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Γερμανία) και REACH & colours Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (REACH & colours Kft.) (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: R. Cana, E. Mullier και H. Widemann, δικηγόροι, και D. Abrahams, Barrister)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση DSH-30-3-D-0122-2017 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, της 2ας Οκτωβρίου 2017, περί παροχής προσβάσεως στην κοινή υποβολή για την ουσία 2,2'-[βινυλενο-δισ[(3-σουλφο-4,1-φαινυλ)ιμινο[6-(διαθυλαμινο)-1,3,5-τριαζινο-4,2-διυλ]ιμινο]]δισ(βενζολο-1,4-δισουλφονικό) εξανάτριο (ΕΚ αριθ. 255-217-5)·
- να καταδικάσει τον καθού στα έξοδα της εν λόγω διαδικασίας·
- να λάβει κάθε άλλο αναγκαίο, κατά την κρίση του, μέτρο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (στο εξής: Οργανισμός) υπέπεσε σε θεμελιώδη πλάνη περί τα πράγματα, καθόσον δεν περιέλαβε λυσιτελή πραγματικά περιστατικά στη βάση της προσβαλλόμενης αποφάσεως
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο Οργανισμός, μη λαμβάνοντας υπόψη τις προσπάθειες που κατέβαλαν τα μέρη πριν από το 2017, στηρίζεται σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, με αποτέλεσμα να παραβιάζεται η αρχή της χρηστής διοικήσεως και να πλήττεται η νομιμότητα της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η οποία, ως εκ τούτου, πρέπει να ακυρωθεί.
- Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Οργανισμός υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν εκτίμησε το σύνολο των λυσιτελών πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων, έκρινε ότι η αιτούσα [Sustainability Support Services (Europe) AB, στο εξής: αιτούσα] είχε καταβάλει περισσότερες προσπάθειες από όσες είχαν καταβάλει οι προσφεύγουσες και δεν έλαβε υπόψη το άρθρο 25 του κανονισμού REACH (¹)
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο Οργανισμός υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν έλαβε υπόψη το σύνολο των λυσιτελών πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων της υποθέσεως την οποία επιδιώκει να ρυθμίσει η προσβαλλόμενη απόφαση, έκρινε ότι η αιτούσα είχε καταβάλει περισσότερες προσπάθειες από όσες είχαν καταβάλει οι προσφεύγουσες, δεν έλαβε υπόψη τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά της ενώπιόν του διαφοράς και δεν έλαβε υπόψη τις ανησυχίες των προσφευγουσών περί της επικάλυψης δοκιμών σε σπονδυλωτά ζώα εκ μέρους της αιτούσας, κατά παράβαση του άρθρου 25 του κανονισμού REACH.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Οργανισμός παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον έθεσε τις προσφεύγουσες σε απαράδεκτη κατάσταση ανασφάλειας δικαίου όσον αφορά τόσο τη δυνατότητα της αιτούσας να στηριχθεί στα στοιχεία των προσφευγουσών όσο και την ποιότητα και την καταλληλότητα των στοιχείων της αιτούσας
- Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι ο Οργανισμός, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον, αφενός, δεν προέβη σε περιορισμό ως προς την παρασχεθείσα πρόσβαση στην κοινή υποβολή των προσφευγουσών, μολονότι η αιτούσα σκοπεί σε καταχώριση με δυνατότητα πλήρους εξαιρέσεως, και, αφετέρου, δεν εξέτασε τα ζητήματα που αφορούν τον φάκελο με δυνατότητα πλήρους εξαιρέσεως (ποιότητα και ενδεχόμενη επικάλυψη δοκιμών σε σπονδυλωτά ζώα). Οι προσφεύγουσες περιέρχονται, ως εκ τούτου, σε κατάσταση ανασφάλειας δικαίου όσον αφορά τον τρόπο προστασίας των δικαιωμάτων τους, καθώς εξακολουθεί να υφίσταται ασάφεια ως προς το πεδίο και την έκταση των χορηγηθέντων στην αιτούσα δικαιωμάτων.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Οργανισμός παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει, καθόσον δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους θεώρησε μη λυσιτελή την προ του 2017 αλληλογραφία
- Ο Οργανισμός εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση στηριζόμενος σε μικρό, μόνον, τμήμα των διαπραγματεύσεων που είχαν λάβει χώρα μεταξύ των μερών και περιόρισε, κατά τρόπο αυθαίρετο, τον έλεγχο του στη λιγιστή επικοινωνία την οποία είχαν τα μέρη από τον Ιανουάριο του 2017 και εφεξής. Οι προσφεύγουσες είχαν προσκομίσει το σύνολο της σχετικής με την ουσία αλληλογραφίας μεταξύ αυτών και της αιτούσας, υπογραμμίζοντας τους λόγους για τους οποίους η εν λόγω αλληλογραφία είναι λυσιτελής. Παρά τις περί της λυσιτέλειας της αλληλογραφίας διευκρινίσεις των προσφευγουσών, ο Οργανισμός δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους δεν έλαβε υπόψη, και, στην πραγματικότητα, αγνόησε παντελώς, την πριν από τον Ιανουάριο του 2017 επικοινωνία μεταξύ των προσφευγουσών και της αιτούσας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1).

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2017 — Classic Media κατά EUIPO — Pirelli Tyre (CLASSIC DRIVER)

(Υπόθεση T-811/17)

(2018/C 052/50)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Classic Media AG (Zug, Ελβετία) (εκπρόσωπος: A. Masberg, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Pirelli Tyre SpA (Μιλάνο, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του λεκτικού σήματος «CLASSIC DRIVER» με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 108 587 διεθνής καταχώριση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση R 59/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την ανακοπή με έξοδα της ανακόπτουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2017 — Seco Belgium και Vinçotte κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση T-812/17)**

(2018/C 052/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Seco Belgium (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και Vinçotte (Vilvoorde, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: A. Delvaux και R. Simar, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως·
- να ακυρώσει την απόφαση, αγνώστου ημερομηνίας, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφάσισε να αναθέσει τη σύμβαση [06D20/2017/M005 — Αποστολές ελέγχου και τεχνικών συμβουλών στο πλαίσιο εξαγορών, έργων και κατασκευαστικών εργασιών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις Βρυξέλλες (JO 2017/S 118-236114)] σε [άλλον διαγωνιζόμενο]·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ένα λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από παράβαση των άρθρων 1.1, 1.2 και 1.3 του παραρτήματος «Τεχνικές προδιαγραφές» της συγγραφής υποχρεώσεων σχετικά με την προκήρυξη διαγωνισμού 06D20/2017/M005 — Αποστολές ελέγχου και τεχνικών συμβουλών στο πλαίσιο εξαγορών, έργων και κατασκευαστικών εργασιών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις Βρυξέλλες (JO 2017/S 118-236114), πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας και σχολαστικότητας, παραβίαση των αρχών της ισότητας και της διαφάνειας, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που απορρέει ιδίως από το άρθρο 113 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1) και από το άρθρο 161 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2012, L 362, σ. 1), προσβολή του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής, καθώς και παράβαση ορισμένων από τις διατάξεις που διέπουν την ανάθεση της επίμαχης συμβάσεως.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Νεραντζάκη κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-813/17)**

(2018/C 052/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελένη Νεραντζάκη (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: N. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής της EPSO της 7ης Μαρτίου 2017 να μην κάνει δεκτή την προσφεύγουσα στο επόμενο στάδιο του ανοιχτού διαγωνισμού EPSO/AD/331/16·
- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής Ares(2017)s. 4916702 της 14ης Σεπτεμβρίου 2017, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας κατά της αποφάσεως με την οποία η ίδια δεν έγινε δεκτή στον ανοιχτό διαγωνισμό EPSO/AD/331/16·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά και στα λοιπά έξοδα της προσφεύγουσας στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση των επαγγελματικών προσόντων της προσφεύγουσας από την καθής.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού EPSO/AD/331/16.
3. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει απρόσφορη και αντιφατική αιτιολογία, στοιχείο που συνιστά παράβαση τόσο του άρθρου 25, όσο και του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Lietuvos geležinkeliai κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-814/17)

(2018/C 052/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lietuvos geležinkeliai AB (Βίλνιους, Λιθουανία) (εκπρόσωποι: W. Deselaers, K. Apel, P. Kirst, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2017) 6544 τελικό, της 2ας Οκτωβρίου 2017, η οποία αφορά διαδικασία βάσει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ στην υπόθεση AT.39813 — Baltic Rail· και/ή
- να μειώσει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2017) 6544 τελικό, της 2ας Οκτωβρίου 2017· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και από πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον η προβαλλόμενη κατάχρηση εκτιμήθηκε βάσει εσφαλμένου νομικού κριτηρίου. Κατά την προσφεύγουσα, κατάχρηση θα υφίστατο μόνον εφόσον η πρόσβαση στη σιδηροδρομική γραμμή ήταν ουσιώδης ή απαραίτητη, προκειμένου οι ανταγωνιστές να ανταπεξέλθουν στον ανταγωνισμό στη δευτερογενή αγορά (προϋπόθεση η οποία δεν πληρούται).

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και από πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, ακόμη και βάσει του (εσφαλμένου) νομικού κριτηρίου που εφάρμοσε η Επιτροπή, η κατάργηση της σιδηροδρομικής γραμμής που συνδέει την πόλη Μαζείκιαι, στο βορειοδυτικό τμήμα της Λιθουανίας, με τα λεττονικά σύνορα (στο εξής: σιδηροδρομική γραμμή), για τον λόγο ότι είναι μη ουσιώδης υποδομή, δεν συνιστούσε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως υπό τις νομικές και πραγματικές περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003, καθόσον, κατά την προσφεύγουσα, συντρέχει περίπτωση ανεπαρκών αποδεικτικών στοιχείων και ελλείψεως αιτιολογίας.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 και από πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού 1/2003 και από πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον με την απόφαση διατάσσεται, στην πραγματικότητα, δυσανάλογο διορθωτικό μέτρο (ήτοι η ανακατασκευή της σιδηροδρομικής γραμμής).

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2017 — Vitromed κατά EUIPO — Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)

(Υπόθεση T-821/17)

(2018/C 052/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vitromed GmbH (Jena, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Linß, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Vitromed Healthcare (Jairpur, Ινδία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «VITROMED Germany» — Υπ' αριθ. 14 459 903 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 2402/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει στο σύνολό της την ανακοπή·
- να καταδικάσει την ανακόπτουσα στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2017 — Carbon System Verwaltungs κατά EUIPO (LIGHTBOUNCE)

(Υπόθεση T-825/17)

(2018/C 052/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Carbon System Verwaltungs GmbH (Markttheidenfeld, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Gilch και L. Petri, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «LIGHTBOUNCE» — Υπ' αριθ. 15 152 028 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση R 2301/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Οκτωβρίου 2017 (R 2301/2016-1)·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2017 — TeamBank κατά EUIPO — Fio Systems (FYOO)

(Υπόθεση T-826/17)

(2018/C 052/56)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: TeamBank AG Nürnberg (Νυρεμβέργη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Terheggen και H. Lindner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Fio Systems AG (Leipzig, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «FYOO» — Υπ' αριθ. 14 589 261 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 2337/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 2337/2016-4 ως προς την απόρριψη της αιτήσεως για τα προϊόντα της κλάσεως 9·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2017 — DRH Licensing & Managing κατά EUIPO — Merck (Flexagil)**(Υπόθεση T-831/17)**

(2018/C 052/57)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: DRH Licensing & Managing AG (Ζυρίχη, Ελβετία) (εκπρόσωπος: S. Salomonowitz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Merck KGaA (Darmstadt, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Flexagil» — Υπ' αριθ. 7 301 237 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση R 2043/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εξ ολοκλήρου την απόφαση R 2043/2016-4 του τμήματος προσφυγών της 17ης Οκτωβρίου 2017·
- να καταδικάσει το καθού στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών στην υπόθεση R 2043/2016.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001·
  - Παράβαση του άρθρου 18 του κανονισμού 2017/1001.
-

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Airdata κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-305/15) ⁽¹⁾

(2018/C 052/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 270 της 17.8.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Meissen Keramik κατά EUIPO — Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)

(Υπόθεση T-234/16) ⁽¹⁾

(2018/C 052/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 243 της 4.7.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Δεκεμβρίου 2017 — Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-451/17) ⁽¹⁾

(2018/C 052/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 318 της 25.9.2017.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL